

Sid 2 **LEDAREN:** Ett dystert år med rekordantal familjemord. Det är dags att gå till motangrepp mot den kollektiva lögnen om att var och en alltid måste klara sig själv.

TORS DAG 19 APRIL.

NR 16/2012

Via Crucis blev succé i Borgå
Sidan 13

Svenskan drunknar i nya strukturer
Sidan 5 och 10

Tusenåriga frågor är hennes jobb
Sidan 2

Ingen torr kaka
Sidan 7

Svenskt webb- arbete skärs ner i snabb takt

Specialkunnadet för webbarbete på svenska försvinner från centralförvaltningen 2014.

Kyrkans anställda ska chatta vid sidan av sitt vanliga jobb.
SIDAN 4

VÄRDECAFÉ MED IDA KREUTZMAN, SIDAN 20

Kliv över generations- klyftan

Dags att hoppa i poolen för församlingen
Sidan 8

På scenen föds en värld och vänskap för livet
Sidan 12

Min plats i skocken
Sidan 15

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Skrota myten om ensam stark

KP FAMILJEMORDET i förra veckan skakar om en hel nation. Inte en tragedi till, inte ännu ett hopplöst scenario! Men så är det uppenbarligen ställt. Vad får en far att döda sin familj och sig själv? Vilka naturliga instinkter har satts ur spel när sådant händer? På Kotimaa24 bloggar den morfar och pensionerade präst som i ett slag mist sin dotter och sina enda barnbarn. "Jag saknar ord. Be mycket för oss, och för barnen som nyss fylle ett och tre år", skriver han.

UNDER ett drygt år har sju familjemord ägt rum. Det är fler än någonsin och enligt Ritva Karinsalo, vd på förbundet för mödra- och skyddshem, också ett tecken på att fall av det här slaget kan ge otäcka ringar på vattnet. I Uusi Suomi lyfter hon även fram den hopplöshet som många i dagens Finland känner: "recessionen kommer över oss och euron faller".

Ändå: när brast gränsen där tanken ens kom att man skulle döda sina egna? Vad gick snett?

STRUKTURELLT sett finns det en stor synd bland oss. Den har långsamt byggt upp ett samhälle som vilar på lögnen om den ensamma människan. Den som talar om att "ensam är stark", att "var och en klarar sig själv" och deklarerar "sköt dig själv och skit i andra".

Den sjunde tragedin under ett år i det samhälle som lever enligt den tesen borde vara tillräckligt för att avslöja att den inte stämmer, aldrig någonsin har gjort det och att vi måste omvärdera det sättet att tänka, tala och handla. Familjemorden borde i stället framstå som tydliga vittnesbörd om att människan i det här samhället har exploaterats lika hårt som naturresurserna i många hungriga marknadsekonomier. I den pressade och människoovänliga miljön biter de andra som är lika pressade snabbt ifrån om individen vädrar sin förtvivlan allt för naket och allt för intensivt. "Du/han/hon har det inte jobbigare än någon annan av oss."

Så ser avigsidorna ut i tiden där kollektiven monterats ner på gott och ont. Rörelsen fortsätter, in i de minsta enheterna, och kvar blir bara ett ensamt – och i tragiska fall – förtvivlat jag som begär förtvivlade handlingar.

I GRUNDEN handlar det om att våga bry sig, vilket tidigare nämnda Ritva Karinsalo också påpekar. Det räcker inte med ett gott nätverk av familjerådgivningar och institutionellt barnskydd. Det krävs att de som finns runtomkring en på allvar vågar fråga: hur är det, är allt okej?

OMSORG heter den kraft som kan rädda den här morgonen, så att någon stiger upp, tar det första steget som leder till nästa åt rätt håll. Tar andetag som föder följande.

Tar ännu en dag och gör den till ett liv. Det är vårt uppdrag. Inte för att vi är särskilt fromma, men för att vi är någons och Någons.

Inte för att vi är en kyrka. Utan för att vi tror.

Inte för att vi är starka, men för att vi är tillsammans.

PROFILEN: OUTI VASKO

"Att känna sin egen religion är nyckeln till att kunna möta andra."

Hundra år är ingen lång tid

Hon jobbar med biskopar både nationellt och internationellt. I Outi Vaskos tradition har man inte bråttom – det har gått över tusen år sedan föregående kyrkomöte på global nivå.

TEXT OCH FOTO: ROLF AF HÄLLSTRÖM

Det är tomt på kyrkokansliet i Kuopio och ortodoxa kyrkomuseet, som dominerar 70-talsbyggnaden, är stängt för grundreparation.

– Vi kan gå till ärkebiskopens representationsutrymme, föreslår **Outi Vasko**.

Hon är inte bara ortodoxa ärkebiskopen **Leos** teologiska sekreterare utan också sekreterare för det ortodoxa biskopsmötet där Leo får sällskap av två metropoliter och en biträdande biskop.

På sitt bord har hon samma frågor som ärkebiskopen. När han träffar övriga religiösa ledare i vårt land står ofta skolans undervisning i egen religion på agendan. Att känna sin egen religion är nyckeln till att kunna möta andra, menar Vasko: – Där sitter vi i samma båt, ortodoxa och muslimer. Vi har samma problem att organisera undervisningen och skaffa fram behöriga lärare.

Under fjolåret diskuterades relationerna inom den ortodoxa kristenheten intensivt, det här om hur patriarkala och autokefala kyrkor förhåller sig till varann.

– Det har att göra med kyrkornas självständighetsgrad, förklarar hon.

Finlands ortodoxa kyrka är en autonom kyrka under den ekumeniska patriarken i Konstantinopel som bland annat stadfäster valet av finländsk ärkebiskop.

Också på det internationella planet sitter hon i biskopssällskap. I den 23 personer starka exekutivkommittén som är Kyrkornas världsråds verkställande utskott representeras den ortodoxa kristenheten av fem biskopar – och Outi Vasko.

Åttonde kyrkomötet

De protestantiska kyrkorna är talrika och många rätt liberala i sina uppfattningar. De ortodoxa som håller mer på traditionen har tröttnat på att bli överkörda i omröstningar och tvingat fram konsensusbeslut. Outi Vasko tycker det är viktigt att olika röster ska få höras, men:

– Man ska inte uttala sig om annat än det som man kan säga tillsammans.

Världsrådet är viktigt för de ortodoxa kyrkorna som brukar samlas till interna överläggningar vid rådets samlingar. Den ortodoxa kristenheten håller fast vid att de verkligt stora besluten ska tas vid ett kyrkomöte. Outi Vasko säger att finländska lutheraner har svårt att förstå att den ortodoxa kyrkan inte själv kan besluta till exempel om kvinnliga präster.

– Det är en av frågorna på agendan, vid sidan av många andra, säger hon om förberedelserna för historiens åttonde kyrkomöte.

Det föregående gemensamma kyr-

komötet hölls år 787 i Nicea. Det var för 1225 år sedan så ingen vet hur länge förberedelserna tar.

– Det är meningen att komma till beslut som inte bara håller utan gäller alla, säger hon.

Den arabiska våren diskuteras mycket inom Kyrkornas världsråd. De ortodoxa och orientaliska kyrkorna – de ortodoxas kusiner – får rapporter direkt från sina egna gräsrotter. På avstånd är det lätt att kräva grova vapen mot till exempel den syriska regimen. Men en syrisk församling som i århundraden, kanske årtusenden, levit som minoritet under auktoritära regimer kan se anorlunda på läget. Outi Vasko vill lyssna på de lokala församlingarna.

– Kyrkan är både global och lokal och

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Chefredaktör och ansvarig utgivare
May Wikström
tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Johan Sandberg
(Österbotten)
gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds,
tfn (09) 612 615 54

Andreas Andersson
tfn (09) 612 615 52

Nina Österholm
tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout: Malin Aho

Utges av:
Fontana Media Ab

Bank: Sampo
IBAN: FI34 8000
13011585 40
BIC: DABAFIHH

Paradbild:
Andreas Andersson

Tryck: Botnia Print,
Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet **www.kyrkpressen.fi**

Annonsförsäljning:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuuro,
gsm 041 447 5725

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, **prenumeration@kyrkpressen.fi**.

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 68 €
Utlandet 78 €

vi måste tänka på bägge två, menar hon.

Rätt påskningstradition

Outi Vasko gick aldrig prästseminariet i Kuopio – som också utbildade kantorer och religionslärare – utan har sin teologiexamen från universitetet i Joensuu dit utbildningen flyttades på 80-talet.

– Jag har vuxit upp i församlingen och var intresserad av både andliga och kyrkliga frågor, säger hon. Att bli religionslärare kändes som ett realistiskt alternativ.

”Det har bara gått så” att hon nu är teologisk sekreterare för ärkebiskopen. Att hon varit aktiv inom den ortodoxa internationella ungdomsrörelsen – som är mycket kritisk mot den kyrkopolitiska stället inom den egna kyrkan – kan ha sin betydelse.

ÄRKEBISKOPENS

TEOLOGISKA

SEKRETERARE

Outi Vasko

känner

den ortodoxa

världen på alla

plan. Över-

sättningen av

begreppet ”vir-

pominen” med

”att påska” i

stället för att ”gå

med ris” är dock

inte hennes utan

redaktionens.

Hon är född och uppvuxen i Uleåborg. Hennes första minne är från lördagens kvällsmässa, när hon somnat under liturgin och vaknade till den gemensamma kvällsspsalmen. I skolan var det bara hon och hennes syskonsom var ortodoxa.

– Redan i första klass måste jag förklara varför jag inte gick på samma religionstimmar som de andra eleverna.

Det var inget hon blev mobbad för. Själv var hon ganska stolt över att vara ortodox; kyrkan och församlingen stod för så positiva saker.

Begrepp som väckelse och omvändelse hör inte till den ortodoxa traditionen, inte konfirmation heller. Kyrkan har ingen skriftskola men i praktiken samlar man sina femtonåringar till läger.

– Det var en ålder när jag verkligen

tänkte mycket på andliga frågor och gjorde klart för mig att det var fråga om något mer än bara tradition.

Uleåborgs församling har sina rötter i karelska Salmi och Suistamo. Så när hon ”påskade” som barn hade det inget med häxor att göra.

– Vi prydde vårt påskris och det väl-signades med vigvatten under lördagens mässa.

Att lära sig ramsan som hörde till var det enda jobbiga.

– Att det var till minne av att Jesus red in i Jerusalem, det visste vi, och det kom klart fram i vår ramsa.

Själva påskningen utfördes hos ortodoxa släktingar och bekanta tidigt på palmsöndagens morgon.

– Att vara så tidigt att vi väckte folk var

toppen. Belöningen fick vi på påskdagen, Kristi uppståndelses dag.

OUTI VASKO

TEOLOGIE MAGISTER, ORTODOXA
ÄRKEBISKOPENS TEOLOGISKA
SEKRETERARE.

VICEORDFÖRANDE I EKUMENISKA
RÅDET I FINLAND OCH MEDLEM I
KYRKORNAS VÄRLDSRÅDS EXEKU-
TIVKOMMITTÉ.

VÄN AV AFRIKANSK LITTERATUR,
GILLAR MOTIONSBOXNING.

Björkgren-Vikström ordförande

PRÄSTHEM. När Finlands svenska prästthemsförbund höll sitt årsmöte i lördags valde styrelsen en ny ordförande, **Maria Björkgren-Vikström.** Kerstin Höglund avtackades för sina sex år som ordförande och gav över ordförandeklubban till sin efterträdare.

Förbundets största satsning under året, vid sidan av den omtyckta medlems-

tidningen, är en vandring i världs naturarvet i Björkö 1-2.9.2012.

FOTO: LINNÉA EKSTRAND

Blessed Mess slutar

KÖRSÅNG. Vasakören Blessed Mess kommer att sluta. Körens sista projekt blir **Amanda Sigríds** dramakonsert *Gör mig stark*, rapporterar Vasabladet.

En av orsakerna till att kören läggs ner är att dirigenten **Sofie Björkgren-Näse** (bilden) flyttar till Sverige, och någon ersättare finns inte.

Blessed Mess består av

omkring 30 sångare med en medelålder på 23-25 år. Deras stil är en blandning av bland annat pop, rock, gospel, country och a cappella.

Dramakonserten *Gör mig stark* handlar om prestationsångest och att inte alltid orka. Konserten är inspirerad av medeltidens liturgiska drama där musiken framfördes i växelsång av körer och präster. Me-

FOTO: KP-ARKIV

ningen var att förklara bibeltextern på ett enkelt och lättillgängligt sätt. Konsertens sånger är en blandning av gamla och nya psalmer, pop- och rocklåtar och visor.

Blessed Mess uppträder för sista gången med Amanda Sigríds dramakonsert *Gör mig stark* på Ritz i Vasa fredagen den 20 april klockan 19.15.

Nu får de klara sig själva

WEBB. Den enda svenskspråkiga inom kyrkans webbprojekt blir en halvtidsresurs 2013 och försvinner helt året därpå. De flesta av de finska projektanställda stannar kvar på Kyrkostyrelsen.

TEXT: JOHAN SANDBERG

Vid årsskiftet avslutas formellt Kyrkostyrelsens webbprojekt Andligt liv på webben. Projektgruppen har nu fått förlängning under en övergångsperiod på ett eller två år.

Däremot får den enda svenskspråkiga projektanställda bara jobba kvar på halvtid inom Kyrkans central för det svenska arbetet (KSCA) under 2013.

– Det handlar inte om att behandla språkgrupperna ojämnt utan om att Kyrkostyrelsen inte kan skapa nya vakanser när församlingarna sparar, säger kanslichef **Jukka Keskitalo**.

”Halvtid räcker inte”

Enligt **Hannu Majamäki**, projektchef för Andligt liv på webben, är en halvtidsresurs inte tillräcklig för ett gott webbarbete.

– Det handlar om att jobba med människor och bygga nätverk. Sådant tar tid.

Enligt Majamäki har den svenskspråkiga projektanställda delat sin tid mellan att sköta nätdiskussionen och att bygga upp det svenskspråkiga arbetet på webben. Hon har också utbildat svenskspråkiga församlingsanställda för webben.

– Jag tror att man borde diskutera seriöst vad man vill av webben på svenska, säger Majamäki. När jag började i det här jobbet för fyra-fem år sedan sade dåvarande Borgåbiskopen **Gustav Björkstrand** att vi inte bara vill ha det som man lätt kan göra på svenska utan vi vill

ha allt möjligt på svenska. Det har varit min ledstjärna i arbetet.

Den nivån på arbetet anser han att man inte kan behålla med vänster hand eller genom att översätta finskt material.

– Men man måste nog veta vad som sker på den finska sidan, vilken teknik som finns tillgänglig. Men man ska inte ta modellen för innehållet därifrån.

Intern prioritering

Fyra av de nio personer som varit projektanställda för Andligt liv på webben får anställning vid Kyrkostyrelsen efter en övergångsperiod och får delvis fortsätta att arbeta med webben.

– När projektet är slut måste utgångspunkten vara att hålla i gång det goda arbete som projektet startat, säger Keskitalo, inte att skapa arbetsplatser åt de projektanställda. Och nu har jag inget negativt att säga om dem som jobbat i detta projekt.

KCSA:s direktör **Bror Träskbacka** är också införstådd med att centralförvaltningen inte kan växa när församlingarna sparar.

– Därför är vi glada för att vi i dessa tider trots allt får en halvtidsresurs, säger han.

Efter övergångsperioden ska ansvaret för det andliga livet på webben skötas som en del av det normala arbetet vid Kyrkostyrelsen och i församlingarna.

– Under projektets gång har ju församlingsställda ut-

CHRISTIAN AHLSSKOG, Annika Snellman, Marguerithe Sandstedt-Granvik och Maria Emet som var på kurs i Karleby förra veckan hör till dem på vars axlar ansvaret för kyrkans andliga liv på webben vilar i farmtiden. FOTO: DANIEL JAKOBSSON

bildats till att klara av att göra det, säger Träskbacka.

Finns det fortfarande behov av utbildade anställda i församlingarna?

– Det beror på vem man

frågar, säger Träskbacka. Många har redan utbildats men det finns säkert behov av utbildning också i framtiden.

Keskitalo understryker att varken verksamhets-

avdelningen eller informationscentralen har fått några nya vakanser. Bland annat med hjälp av kommande pensioneringar skapas vakanser för webbarbete.

– Inget hindrar att KCSA inom ramen för sin budget skapar utrymme för en vakans, säger Keskitalo. Det handlar om hur man prioriterar.

TEOLOGI STUDIER

Färre sökte till teologen i Åbo

Åbo Akademi fick i år över 2600 sökande som hade akademien som första preferens. Teologiska fakulteten noterar däremot en svagt sjunkande trend: i år hade 24 personer placerat grundutbildningen i teologi i första prioritet jämfört med 29 personer år 2011.

– Under de senaste tio åren har vi sett fluktuationer upp och ner, med 19 sökande som lägst och 40 som högst, säger prefekt **Tage Kurtén**.

Teologiska fakulteten strävar efter att minst 25 personer per år ska inleda sina studier vid fakulteten.

RABBIN HELSINGFORS

Simon Livson blir ny rabbin

Judiska församlingen får i sommar sin första finländska rabbin. 29-åriga **Simon Livson** föddes i Jerusalem, men hans föräldrar återvände till Finland då han var barn och han växte upp i Korpiläivi i Savolax. Han har studerat i Israel och USA. Livson talar finska, svenska, hebreiska och engelska.

Helsingfors judiska församling är en växande församling med nya medlemmar både från Ryssland och Israel. Församlingen har en synagoga och ett församlingscentrum i Kampen i Helsingfors.

DONATION BIBELÅRET

Esboskolorna fick nya biblar

Grundskolorna och gymnasierna i Esbo har fått ersätta gamla och utslitna biblar med nya: församlingarna har delat ut 2450 finska, 375 svenska och 75 engelska biblar till skolorna i staden.

– Biblarna fyller verkligen ett behov, säger **Pia Jusila**, konsulterande lärare i livsåskådningämnen i Esbo.

Esbo svenska församling delade ut biblar i samband med påskens morgonsamlingar. I år firar vi bibelåret – det har gått 370 år sedan Bibeln utkom på finska och 200 år sedan Finska Bibelsällskapet grundades.

3 FRÅGOR OM

HALALKÖTT

En läsare undrade: är det okej att vara kristen och äta halalslaktat kött, alltså kött slaktat som judendomen och islam föreskriver?

– Jag låter frågan gå vidare till Paulus, säger biskop emeritus **Erik Vikström** och prasslar fram första brevet till Korint i sin bibel (1 Kor 10:25): "Allt som säljs i köttständer kan ni äta utan att undersöka det för ert samvetes skull."

– Det är den grundregel vi utgår från. Så ät du bara, men gör först ditt korstecken eller be din bordsbön, säger Vikström.

Har du själv någonsin tvekat till att tacka ja till någon rätt?

– Nej aldrig. Vår dotter bor i en helt muslimsk miljö och om en granne bjuder henne på fest går hon nog på den utan att alls fundera över hur de har slaktat det djur de bjuder på. Det är nog bara att äta det som sätts fram. Det är också ett sätt att predika evangelium att äta det som andra bjuder på.

Har du någonsin tvingats grubbla över om du som kristen kan delta i något annat religiöst samfunds rit eller gudstjänst?

– Jag tror inte att det är ett problem om alla tydligt utövar sin egen religion, säger Vikström.

– Jag hade en riks-svensk missionärsvän som var på uppdrag i Etiopien tillsammans med en muslimsk man. När muslimen tog fram sin matta för att vända sig mot Mecka och be frågade min kollega om han fick sitta på samma matta och läsa sin bibel. Det var okej, och så gjorde de i gott samförstånd hela den vecka de var på resa. När veckan var över frågade den muslimska mannen om han också kunde få en bibel.

– Man ska vara tydlig med att vara det man är – och låta andra vara vad de är, säger biskop emeritus Erik Vikström.

■ SOFIA TORVALDS

LARS-RUNAR KNUTS (i förgrunden) har suttit med i stiftsfullmäktige i åtta år. Han är glad över att det finns en institution där lekmän och präster kan jobba för stiftet tillsammans. Foto: KP-arkiv.

Kyrkostyrelsen glömde svenskan

STRUKTUREFORM. Ett gravt fel. Så säger stiftsfullmäktige om bristen på språkkonsekvensbedömning när det gäller den framtida församlingsstrukturen.

TEXT: SOFIA TORVALDS

I dag, på torsdag, samlas det gamla stiftsfullmäktige till ett sista sammanträde innan de nya ledamöterna tar över. På agendan finns två viktiga frågor: stiftsfullmäktiges ställningstagande till slutrapporten om den framtida församlingsstrukturen och **Torsten Sandells** initiativ om hur underhållet av gamla kyrkor ska ordnas i framtiden.

– Frågan om församlings-

strukturen är en ödesfråga speciellt för Borgå stift, säger ordförande **Lars-Runar Knuts**.

Ett hopp i det okända

Kyrkostyrelsens styrgrupp har bollat med tre olika modeller. Den första går ut på att utveckla de nuvarande samfälligheterna, den andra bygger på starka prosterier som centralenheter och den tredje koncentrerar sig på stiftet.

– Problemet med prosterimodellen är att den inte beaktar att vissa områden är tvåspråkiga, säger Knuts.

Prosteriet är ett geografiskt område. Om man grundade ett superprosteri till exempel i Åboregionen skulle det betyda att både finska och svenska församlingar lyder under en finsk kontraktsprost.

– Det är omöjligt att gå med på, och det hoppas jag att också kyrkostyrelsen inser. Annars raderas stora delar av Borgå stift ut.

Knuts förutspår maratonförhandlingar om hur kyrkor och församlingshem skulle fördelas språkgrupperna emellan – och en stigande irritation. Också i stiftsmodellen kolliderar språkgruppernas behov på ett liknandesätt.

– Vi blir tvungna att säga väldigt klart att en språkkonsekvensbedömning saknas totalt. Det är ett gravt fel, säger Knuts och menar att både prosteri- och stiftsmodellen i sin föreslagna form är ett hopp ut i det okända.

– Det säkraste är att utveckla samfällighetsmodellen. Då vet vi vad vi har, säger Knuts om det beslut stifts-

fullmäktige lär komma till på dagens möte.

– Då förblir ansvaret för de svenska församlingarna till stor del i Borgå stifts händer.

Biskop Björn Vikström har suttit med i kyrkostyrelsens styrgrupp som tagit fram de olika modellerna. Har han gjort ett dåligt jobb med att kämpa för fungerande tvåspråkiga lösningar?

– Nej, det har han inte. Biskop **Björn Vikström** blev tvungen att hoppa in efter att gruppen jobbat i två och ett halvt år. Min egen bedömning är att slutrapportens brister beror på den evinnerliga tidsbristen, säger stiftsfullmäktiges avgående ordförande Lars-Runar Knuts.

Enighet kring kyrkor

Också Sandells initiativ tor-

de samla ett enigt stiftsfullmäktige bakom sig.

– Vi är alla med på noterna och tycker att något måste göras åt förhållandet kyrkostat när det gäller underhållet av gamla kyrkor, säger Knuts.

DE NYA församlingsstrukturerna väcker mer debatt också i dagens KP (sid 10). Läs också artikeln i KP nr 13.

FRISKOLA KRISTEN

Tre kristna skolor fick grönt ljus

Statsrådet har gett fyra registrerade samfund rätt att ordna grundläggande utbildning. Tre av sökandena driver skolor på kristen grund. Bland dem som beviljades tillstånd finns Confido – Österbottens kristliga uppfostran rf. Föreningen får nu rätt att ordna grundläggande undervisning för invandrare fram till 2014. Skolan har redan ett tidsbundet tillstånd för förskola och grundläggande undervisning för årskurserna 1–6. Däremot fick Confido nej till motsvarande tillstånd för årskurserna 7–9 och för dem som överskridit åldern för läroplikt.

STRUKTUREFORM LEDARE

Projektorganisationen klar

Kyrkostyrelsen har godkänt projektplanen för utvecklingen av församlingsstrukturerna. De har också utsett en ny styrgrupp och projektgrupper. Styrgruppen fungerar fram till 2016 med **Terhi Jormakka** som chef.

För tillfället funderar församlingar, samfälligheter, stiftsfullmäktigen, domkapitlen och Kyrkans arbetsmarknadsverk på sitt utlåtande till strukturomvandlingens slutrapport. Utlåtandena ska vara inlämnade inom april månad. Församlingsstrukturerna måste utvecklas med anledning av kommunreformen.

I BETLEHEM höll biskop Wille Riekkinen (t.h.) bibelstudium vid Födelsekyrkan. Fr.v. Årkebiskop Kari Mäkinen, Esbopiskopsparet Tapio och Pirjo Luoma, biskopsmötets sekreterare Jari Jolkkonen, Seija Riekkinen, Björn Vikström.

FOTO: MARIA BJÖRKGREN-VIKSTRÖM

Skidretreat blev tur i det heliga landet

LÅNGVÄGA VISIT. Biskoparna i den evangelisk-lutherska kyrkan gjorde Israelbesök på bred front.

TEXT: MAY WIKSTRÖM

Strax före påsk besökte de tio biskoparna och fältbiskopen i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland Israel. Delegationen träffade både israeliska och palestinska företrädare, såväl kristna, judiska och muslimska andliga ledare som myndigheter.

Biskop Björn Vikström deltog tillsammans med sin hustru Maria.

– Jag ser det som ett stort privilegium att ha fått träffa representanter för myndigheter och olika religiösa representanter. Detsomslåren,

och som också väcker en viss misströstan, är att berättelserna i de olika lägren ser så olika ut, säger han.

Enligt Vikström handlar det dels om den roll grupperna tilldelar både sina egna – och ”de andra”, dels om de olika tidsperspektiv som kommer in i diskussionen om rätten till landområden.

– Det gör nog att jag ser med en viss oro på läget. Som kristen känner man en dubbel lojalitet, med både det judiska folket och med palestiniernas, och särskilt de kristna palestiniernas, situation som gör att många av dem väljer att flytta bort.

LVF:s arbete positivt

– Vår uppgift är att hitta ett sätt att stöda bägge. Där

tycker jag att de insatser som gjorts via Lutherska världsförbundet är viktiga.

Vikström nämner särskilt Augusta Viktoriasjukhusets arbete. Sjukhuset är viktigt för palestinierna, och är det enda som ger vård för cancer- och njursjukdomar.

Det var första gången du besökte Israel. Vad gjorde mest intryck?

– Tänker man på den andliga pilgrimsfärden fick vi också en rejäl dos historia och exegetik. För mig var det lättare att känna att jag rörde mig ”i Jesu fotspår” i Galileen än i Jerusalem.

Rätt använda pengar?

Biskoparna brukar varje år ordna en skidretreat. I år passade avgående Kuopio biskopen Wille Riekkinen på att

som värd ta kollegerna till Israel, som han själv känner väl till sedan många år tillbaka. Formellt sett var biskoparna gäster hos biskopen för den lutherska kyrkan i Jordanien och det heliga landet, Munib Younan, som har sitt säte i Jerusalem.

– Det har diskuterats om det är rätt sätt att använda pengar på. Men med tanke på de kontakter vi fick och vilken betydelse besöket hade inte minst för de kristna palestinierna så vågar jag påstå att det var väl investerade pengar, menar biskop Vikström.

Biskopsfruarnas resa betalade var och en själv.

Björn Vikström förde en egen rese-dagbok på sin Facebookprofil, som är öppen för alla att läsa.

Ljus i Öster har årsmöte i Larsmo

MISSION. Den svenska missionsorganisationen Ljus i Öster håller för första gången sitt årsmöte utomlands. Platsen är Inremissionshemmet i Larsmo.

TEXT: JOHAN SANDBERG

– Vi har många som understöder oss och prenumererar på vår tidning just i Österbotten. Därför vill vi hålla årskonferensen där, säger Per Andersson, informationsansvarig på Ljus i Öster. Tidningen har en upplaga på 13 700 av vilka cirka 700 exemplar går till prenumeranter i Finland.

Nå ut till forna Sovjet

Ljus i Öster är en ekumenisk förening grundad 1903. Tidigare fokuserade man på bibel-smuggling till Sovjet och på att informera om kristna som satt fängslade för sin tro. När Berlinmuren föll började man jobba med att nå ut till folken i det forna Sovjet. Ljus i Öster stöder bibelöversättare och nationella missionärer, främst rysar och ukrainare. I dagsläget stöder föreningen nästan 300 nationella missionärer.

– De kristna i Centralasien, speciellt i Kazakstan, Uzbekistan och Turkmenistan lever under otroligt tryck från myndigheterna, säger Andersson. Myndigheterna i de länderna är livrädda för en radikal variant av islam. I den här mil-

jön råkar de kristna väldigt illa ut och på vissa ställen har församlingar och kyrkor stängts.

– Men mitt i allt detta är det en enorm tillväxt av kristna. Folk lämnar sin muslimska bakgrund och kommer till tro på Kristus.

Som följd uppkommer förföljelser.

– Med tanke på den ökade förföljelsen av kristna har vi de senare åren fått lyfta upp deras situation igen.

Broder Bek från Kina

– Medlemskapet i Ljus i Öster är diffust. Man räknas som medlem om man ber eller offerar för verksamheten. Årsmötet är öppet. Den som vill är välkommen att ställa frågor.

Ljus i Öster brukar bjuda in en utländsk talare från något av sina målområden till årskonferensen. Denna gång kommer broder Bek som verkar i Kina. Av säkerhetsskäl avslöjas inte hans riktiga identitet.

– Han är centralasiat och har jobbat bland muslimska folkslag i Kina.

ÖPPNA MÖTEN

20 april Kristinestad 19:00 Metodistkyrkan

21 april Larsmo 14:30, 15:45, 19:00 Inremissionshemmet

22 april Jakobstad 10:00 Missionskyrkan, **11:00** Betaniakyrkan, **11:00** Pingstkyrkan, **18:00** Församlingscentret (Fokus)

Kyrkpressen är Svenskfinlands största tidning med en upplaga på 108 000 ex varje torsdag.

KP
KYRKPRESSEN

En chans för dig som vill jobba på en tidning som tar tag i de stora frågorna: Kyrkpressen söker en journalist som kan vikariera en av våra två ordinarie

REDAKTIONSSEKRETERARE

på vår centralredaktion i Helsingfors från 1.6.2012 till 1.1.2013, med sannolik förlängning.

Du

– har gedigen journalistisk erfarenhet, stark språkkänsla och god allmänbildning som verktyg för att bedöma andras texter.

– skriver själv snabbt och stilistiskt säkert.
– jobbar bra i team och är en god organisatör som kan leda redaktionens arbete i samråd med chefredaktören.

Redaktionsekreterarskapet alterneras med veckor som vanlig redaktör. Kännedom om kyrkan och församlingarna i Borgå stift är ett plus.

Vi arbetar i Macmiljö med InDesign och InCopy, och redaktionsekreteraren har ett tätt samarbete med vår grafiker/redigerare.

Posta eller mejla en fritt formulerad ansökan **senast 10.5** till:

Chefredaktör May Wikström
Kyrkpressen
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Bifoga också din CV och gärna ett prov på ditt eget skrivande.

Har du frågor kan du gärna kontakta chefredaktören May Wikström per e-post eller tfn 040 153 0313 eller vår redaktionsekreterare, e-post redaktionen@kyrkpressen.fi

A TRIBUTE TO **Bob Dylan**
SONGS OF HEAVEN AND EARTH
SÅNGER MELLAN HIMMEL OCH JORD

JUKKA GUSTAVSON
POPP GUSTAFSSON
ANSSI KELA
VESA KEMI
UFFE KROKFORSS
JUKKA LEPPILAMPI
JUKKA ORMA
ELNA ROMBERG
CHRISTOPHER ROMBERG
THOMAS TÖRNROOS

Sellosalen
Musikantplatsen 1 A
02600 Esbo
to. 26.4.2012
19.00

21e/16e
lippupiste.fi

Thomas Törnroos 2011
Arr. Henrik Nymalm

MINNESLOTS
JOKKA GUSTAVSON

Har du frågor om minnet och minnessjukdomar? Vill du veta mera om service och verksamhet för personer med minnessjukdom och deras anhöriga?

Ring utvecklingschef Kirsi Björkholm tel. 044 345 0591 eller koordinatör Jenny Laaksonen tel. 044 345 0590. Vi är säkrast anträffbara **måndagar kl. 12–14.**

Du kan även komma och träffa Minneslotsens personal på Samarbetscentret/Berggatan 2-4 C vån. 3 i Vasa. Vi har **speciella besöksdagar - tisdagarna 27.3, 24.4, och 29.5 kl. 12 – 14.**

Dessa dagar behövs ingen tidsbeställning.

Välkomna!
www.muistiminne.fi info@muistiminne.fi

GAMMALDAGS SOCKERKAKA smakar bra till kyrkkaffet. Genom att ge kakan en fyllning blir bakverket extra festligt.

Nästan en tårta till söndagskaffet

KYRKKAFFE.

När en sockerkaka tas ur ugnen är det gott att vara.

TEXT OCH FOTO:
KARIN ERLANDSSON

Det finns helt enkelt en anledning till att sockerkakan är en klassiker: den är sösig, varm, vaniljdoftande och enkel att göra.

Då man delar sockerkakan på mitten och fyller den får man nästan en tårta. Här har jag fyllt den med mintgrädde men ger också förslag på några andra fyllningar.

Låt gärna eventuella barn vara med och baka. Ägg som rinner långs med köksskåpen torkas bäst bort med hushållspapper, inte disktrasa.

SOCKERKAKA MED MINTGRÄDDE

- 3 ägg
- 2 dl socker
- 3 dl vetemjöl
- 1 tsk bakpulver
- 1 tsk vaniljsocker
- 1 dl vatten
- 50 g smör

MINTGRÄDDE:

- 2 dl grädde
- 6 pätkis eller 10 plattor after eight

- **Börja med** mintgrädden eftersom den behöver svalna ett par timmar.
- **Smält godiset** i en kast-rull tillsammans med grädden. Rör om hela tinden.
- **Då all** choklad smält tar du kastrullen från plattan och låter chokladgrädden svalna helt.
- **Gör därefter** kakan.
- **Sätt ugnen** på 175 grader.
- **Smör** och bröa en form, cirka 20 cm i diameter.

- **Smält smöret** och koka upp vattnet.
- **Vispa ihop** ägg och socker.
- **Tillsätt övriga** ingredienser. Avsluta med det smälta smöret och det heta vattnet. Rör om så allt blandas och håll smeten i formen.
- **Grädda cirka** 40 minuter, tills kakan börjar lossnat från kanterna och är torr inuti, prova med en sticka.
- **Låt svalna.**

- **Vispa chokladgrädden** som bör ha svalnat helt. Det tar betydligt längre än att vispa vanlig grädde, så ge inte upp.
- **Dela kakan** på mitten och bred grädden ovanpå botten.
- **Lägg den** andra kakkhalvan ovanpå.
- **Dekorera eventuellt** med florsocker och kakao.

Karins kyrkkaffe

är en serie recept och tips på goda bakverk som lämpar sig exempelvis för kaffestunden efter gudstjänsten. Läs mera recept på Karins blogg: lopptorget.ratata.fi

TIPS!

- **Mintgrädden kan** bytas ut mot mandelgrädde.
- **Vispa då** 2 dl grädde med 100 g mandelmassa tills grädden är fluffig.
- **Vill man** göra det riktigt enkelt för sig fyller man kakan med vaniljkräm på påse eller lemon curd på burk.

VÅGA FRÅGA

Gogs kamp mot Israel

STIG-OLOF FERNSTRÖM är pensionerad präst och svarar på läsarfrågor om Bibeln.

Vad är Gogs krig?

DET FINNS framtidsförutsägelser i Bibeln som har fascinerat människor i olika tider. Namnet Gog nämns endast ett fåtal gånger, i Hesekiel kap. 38-39 och i Uppenbarelseboken 20:7-8. På båda dessa ställen står Gog i samband med namnet Magog, som dels förefaller vara ett personnamn och dels namnet på ett land. Magog finns i listan över folkslagen, 1 Mos 10:2, där han anges som en son till Noas son Jafet. 1 Krön upprepar den uppgiften i 1:5-7.

När det sedan har gällt att placera in Gog och Magog på kartan har tolkningarna varierat kraftigt under seklernas gång. Att det handlar om fiender till Guds folk har stått klart för de flesta, men tolkningarna har naturligt nog formats av tidens politiska verklighet, allt ifrån romarna till Sovjetstaten och nu på sistone också Iran.

DET ÄR VIKTIGT att komma ihåg att många av Bibelns profetior ger antydningar och ofta inte talar i klartext. Varför? Det förefaller att Gud inte vill avslöja allt på en gång. Profetiorna skulle sporra oss att forska i Skriften. Men vi ska inte konstruera upp detaljerade händelseförlopp och tidtabeller enligt hur vi förstår bibeltexten – människans konstruktioner har alltid visat sig vara felaktiga. Vi ska studera Bibeln för att känna igen händelserna när de inträffar (jfr Joh 16:4). I Dan 12:4 läser vi att orden om ändens tid är förseglade men att kunskapen växer när man forskar i dem.

Gog har setts som ett uttryck för antisemitismen. I Bibel 2000 lyder rubriken över Hes 38 "Gog från Magog: hans krigsförberedelser mot Israel". Sv. Folkbibeln nöjer sig med orden "Gogs fälttåg". Att det handlar om nutida/framtida fiender till Israel framgår tydligt till exempel av 38:8 där befolkningen beskrivs i B2000: "De som bor där har hämtats hem från många olika folk och åter samlats på Israels berg..."

Fälttåget mot Israel kommer från "landet längst upp i norr" (Hes 39:2), men den stora övermakten består av många folk – 38:5 nämner "perser, nubier, puteer" – som kommer både norrifrån och från Afrika. Trots sin makt kommer de att drabbas av undergång när Gud själv griper in.

SAKARJA VISAR på Israels enda räddning i den svåra nöden: Herren ska utgiuta en bödens Ande över sitt folk så att de ska "se upp till mig som de har genomborrat" – en direkt hänvisning till Honom som gav sitt liv på korset (Joh 19:33-37). I landssorgen som följer ska man begråta "den ende sonen – den förstfödde" (Sak 12:10).

Uppenbarelseboken placerar in Gog och Magog i den sista kampen mellan Satan och Herren Gud (20:7-8).

Vi bibelläsare får be om Guds Andes hjälp att kunna se tidens skeenden i det profetiska ordets ljus och bereda oss på Herrens återkomst. Gud själv är den enda som har fullständig kunskap.

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och redigerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

PÅ TVÄREN ROLF AF HÄLLSTRÖM

Matestetik utan etik

Buffetbordet dignar av uppskärningar, sallader, småvarmt och desserter, lockande vackert upplagda. Vi är senfärdiga, det är redan eftermiddag och min fru och jag är tydligt de

första som tar för oss. Stället ligger inte centralt, det lär inte komma många efter oss. Utan kunder kan det inte bära sig är första tanken. Helt riktigt, nästa gång har krögaren satt lapp på luckan. Sedan går tanken till maten. Knappast delas den ut bland behövande pensio-

närer. Sallader som exponerats i timmar är knappast några hälsobomber. Buffetresterna hamnar i gott sällskap. Hälften av maten hos oss slängs. Ratas i produktionsskedet, blir gammal i butiken, far illa i kylskåpet. Tontals med mat fraktas jorden runt

för att slängas i Europa. På tv ser jag en tysk potatisodlare som är glad över pensionärerna som plockar gratis efterskörd på hans potatisåker. Det är enbart potatis av jämn storlek och perfekt kvalitet som han kan sälja vidare. Vi skrat-tar åt direktiven mot krök-

ta gurkor som odlas bara för EU-stödets skull. Men i snabbköpet ska gurkorna ligga långsmala i parallella rader, inga avvikare tillåts. Det är kundernas krav. Hyllorna med bröd ska vara välfyllda också när den sista kunden kommer in. Det känns fel att shop-

pa bland rester. I u-länderna sköter råttorna om att hälften av skörden går förlorad. Hos oss är det estetiken. Så när ni hör om en genmanipulerad produkt som "löser världens svältproblem", skrik till i protest. Högt och oestetiskt.

VOLONTÄR. Kyrkan vill bryta tankemönstret där de anställda står i centrum och skapa förutsättningar för församlingsmedlemmarna att verka i meningsfulla uppgifter. Så står det i kyrkans strategi. Och de anställda är helt med på noterna.

Tid, svett och muskler för kyrkan

TEXT OCH FOTO: LEIF PIETILÄ

– Jag har åtminstone inte hört att någon skulle ha reagerat negativt, säger **Maria Sten**.

Hon är präst och arbetar som branschsekreterare för vuxenarbete och kultur på Kyrkans central för det svenska arbetet (KCSA).

Frågan om ökad lekmannamedverkan är högaktuell just nu. Kyrkans nuvarande strategiperiod slutar 2015, och det innebär att det är dags att vidta åtgärder om målet ska uppnås före det. Därför ordnade Kyrkans central för det svenska arbetet i slutet av mars ett seminarium för församlingsanställda om frivilligarbete i Helsingfors. Ett motsvarande seminarium kommer att ordnas i Vasa i början av september.

– På seminariet konstaterades det bland annat att vi vill komma bort från ”vi och ni”-tanket och arbeta tillsammans i stället, säger Maria Sten.

– Vi är alla lemmar i Kristi kropp som jobbar tillsammans. Men samtidigt måste det finnas någon som koordinerar det hela och håller i trådarna.

Drivkrafter

Tanken är naturligtvis inte ny. Den har

djupa rötter som går ända tillbaka till bibelns tid och den första kristna församlingen. Lekmän har verkat i vår kyrka genom alla tider, på vilket sätt man deltar varierar beroende på församling.

Ofta har det ändå uppstått situationer där församlingens anställda och särskilt prästerna står i centrum och församlingsmedlemmarna är passiva. Det har många orsaker. En är att kyrkan i Finland, i likhet med Svenska kyrkan, traditionellt haft väldigt många anställda.

– Kyrkan har haft en sådan ekonomi att man kunnat anställa folk. Då har församlingsmedlemmarna tänkt att det är de anställdas uppgift att sköta det här och det där, och de anställda har i sin tur tänkt att ”jag gör det här för att jag har lön för det”, säger Maria Sten.

– Men på sikt kommer också kyrkans ekonomi att förändras och det är inte självklart att det i framtiden är möjligt att anställa en ny person när någon slutar. Då måste vi tänka om.

Maria Sten betonar att ekonomin ändå inte får vara drivkraften för kyrkans strävan att öppna upp nya uppgifter för lekmän, men att det är ett faktum som man inte får glömma.

– Förändringen måste byggas på vår

bibliska och lutherska syn på församlingen, säger hon.

Det är orsaken till att riktlinjerna om att öka församlingsmedlemmarnas medverkan finns i kyrkans strategi under rubriken ”Deltagande och gemenskap”.

Det finns däremot inga entydiga riktlinjer för hur församlingarna ska gå vidare. Dels beror lösningarna på församlingarnas situation, delvis på församlingsmedlemmarnas initiativ och engagemang.

Traditionellt och nytt

När vi talar om frivilligarbete i kyrkan tänker vi traditionellt på uppgifter som att koka kaffe till kyrkkaffet, pynta församlingshemmet eller dela ut psalmböcker före gudstjänsten. De är viktiga uppgifter och behövs också i fortsättningen. Men samtidigt kan församlingsmedlemmar stiga in på nya områden både i kyrkan och utanför den.

– Många församlingar har gudstjänstgrupper där även lekmän kan delta i planeringen och utformningen av gudstjänsten eller exempelvis predikan. De kan också medverka i många uppgifter i själva gudstjänsten, konstaterar Maria Sten.

Ett annat område där lekmän kan få nya uppgifter är vuxenkatekumenatet.

– Medlemmarna i en katekuminatgrupp vandrar tillsammans genom den kristna tron och kyrkoåret. Gruppens verksamhet bygger på deltagarnas egna frågor och den är till för människor som vill veta mer om kristen tro eller kyrkans lära, för dem som vill repetera det som de lärde sig i skriftskolan men också för människor som inte ens har gått i skriban, berättar hon.

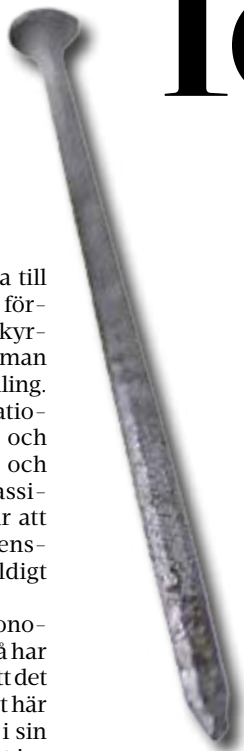
Gruppen av vuxna katekumener har en präst och en kantor som stöd och mentorer, men leds av en lekman. Gruppen behöver också medvandra, det vill säga kristna som redan kommit en bit på trons väg.

– De kan delta i gruppens verksamhet och till exempel berätta för deltagarna hur de tänker om olika saker som blir aktuella.

Lekmän kan också grunda och leda grupper av olika slag. I stiftet finns till exempel många fungerande samtalsgrupper som bygger på deltagarnas egna initiativ och intressen.

Också i samhället

Också för den som vill jobba mer praktiskt finns många möjligheter, säger Maria Sten.

KOMMENTAR

LEIF PIETILÄ

Den viktigaste av frivilliga

FÖRSAMLINGEN BEHÖVER oss. Utan oss, vanliga församlingsmedlemmar får kyrkoherden i förlängningen släcka ljusen

i kansliet och i kyrkan och låsa dörrarna bakom sig. För gott.

Vi behöver också församlingen. Ensamt är det svårt, ja omöjligt, att växa som kristen. Vi behöver stöd och exempel och gemenskap. Vi behöver omges av andra som är på väg mot samma mål.

Församlingen, kyrkan, är inget område där fullkomlighet råder. Men lämnar jag den, finns problemen kvar. Ju större jag upplever att problemen är, desto viktigare är det att jag stannar kvar och försöker bidra till att de blir mindre – det vill säga om kyrkan och församlingen och Gud faktiskt har någon betydelse i mitt liv.

I samma veva kan det hända att jag lär mig att problemen inte är så svartvita som jag trodde, att det går att leva i en ofullständig värld, att jag kan lära mig av allt det ofullständiga och att det goda i alla fall överväger. Och jag får arbeta för att andra ska ha möjlighet att uppleva det goda som jag fått uppleva.

Och hur blev jag aktiv församlingsmedlem? Jo, det började med att min dotter gick med i församlingens barnkör. Plötsligt satt jag i gudstjänsten och åkte på körresor ibland. Och en gång, så...

Ja, för mig är min dotter den absolut viktigaste frivilliga som församlingen någonsin haft. Hon öppnade en dörr för mig. En dörr som inte var låst.

Leif Pietilä är frilansjournalist och medlem av Matteus församling i Helsingfors.

Jag vill hjälpa till med följande:

- Delta i sångstunder på sjukhus
- Hjälpa till i diakonins besöksjänst
- Bidra med teknisk kunskap
- Passa barn på församlingsevenemang
- Hjälpa till i invandrarsarbetet
- Lyfta bord och stolar inför större tillställningar
- Duka till församlingens fester
- Vara kyrkvård
- Hålla andakt
- Skjutshjälp
- Vara ledsagare i vuxenkatekumenatet

- Hjälpa till på ungdoms- och skriftskolläger
- Sitta med konfirmander i kyrkan
- Vara på ungdomscafé
- Hjälpa till i barnklubbar
- Vara på barn/familjeläger som ledare
- Stöda församlingens barnfamiljer
- Vara söndagsskollärare

Källa: Vasa svenska församlings broschyr Vuxenpoolen, frivilligarbete i församlingen. Läs mera på www.vaasaevi.fi.

– Man kan klippa gräsmattan medan församlingsvaktmästaren är på semester, hänga upp en hylla hos en äldre församlingsmedlem eller skjutsa församlingsmedlemmar till olika evenemang.

För att underlätta detta har en del församlingar grundat så kallade vuxenpooler dit aktiva församlingsmedlemmar kan anmäla vad de vill och kan göra, och därifrån församlingen sedan kan söka resurser när de behövs. Pooler av det här slaget finns bland annat i Pojo, Åbo och Vasa församlingar.

Maria Sten påminner om att vi är församlingsmedlemmar även utanför kyrkan. Det innebär att vi också kan verka som kristna och församlingsmedlemmar ute i samhället, på jobbet eller i fritidsaktiviteterna.

– Man kan till exempel sitta i kafferummet på jobbet och samtala med en arbetskamrat. Det är ju en form av själavård och ett sätt att sköta kyrkans diakonala uppgift. Det behöver inte alltså ske i ett samtalsrum eller på pastorskansliet, säger hon.

Bredare syn på församlingsmedlemskap

En ökad lekmanamedverkan förut-sätter däremot ett långsiktigt engage-

mang för uppgifterna och en särskild sorts uppfattning om församlingen. Maria Sten berättar att man på finskt håll har talat mycket om begreppet "seurakuntalaisuus". Termen har ännu ingen direkt motsvarighet på svenska men avser en känsla av tillhörighet, engage-

PRÄSTEN OCH kultursekreteraren Maria Sten säger att frivilligarbetet inte får drivas av kyrkans brist på pengar.

mang, delaktighet, ägarskap och aktiv medverkan i församlingen – ett slags församlingsmedborgarskap.

– Det handlar om att man går in som medlem i församlingen och vill bygga upp församlingen tillsammans med andra. Man frågar "vad kan jag ge församlingen?", säger Maria Sten.

Enligt henne avviker församlingsmedlemskap av det här slaget markant från att man betraktar sig själv som kund hos församlingen. I det senare fallet frågar man "vad kan församlingen ge mig?". Frågan är: ser man församlingen och kyrkan något som man kan välja bort om man inte gillar den, eller vill man arbeta för att göra den bättre?

– Man brukar säga att man inte kan välja sin familj och sin släkt. Ser man på kyrkan på samma sätt som på sin familj och sin släkt, eller väljer man att förhålla sig till församlingen som kund? Gör man det sistnämnda är det ofta enkelt att skriva ut sig eftersom "de där i församlingen inte har något att erbjuda mig". Men om man betraktar församlingen som sin familj kan man konstatera "att det här är vad vi nu har" och leva med det, säger Maria Sten.

Vuxenbibelstudier: Agne Nordlander (Sve)
Ungdomsbibelstudier: Johannes Imberg (Sve)
Barnbibelstudier: Sussie Kärin (Sve) med team

Rikt kursutbud, konserter, mässor etc.
www.kyrkansungdom.nu

BROSCHYREN UTE NU
Beställ från kansliet@kyrkansungdom.nu eller tfn. 06-7220527

ÅRSMÖTE

Medlemmarna i Församlingsförbundet rf kallas till årsmöte måndagen den **14 maj 2012 kl. 18.00** i **Johannes församlings utrymnen på Högbergsgatan 10 E** (intill Johannes kyrka).

Kaffebordet är dukat från kl. 17. Årsmötet inleds med andakt av biskop Björn Vikström samt utdelning av förbundets Kulturpris. Sedvanliga årsmöteshandlingar med val av tre nya styrelsemedlemmar och en suppleant. Berättelse över Förbundets verksamhet år 2011 sänds till alla medlemmar i Förbundet. Berättelsen finns också på förbundets webbplats www.forsamlingsforbundet.fi.

Längtan får synas

Unika gravstenar, även reparation av gravstenar samt gravering

Leveranser överallt i Finland

Sibbo Blomster- och Begravnings-tjänst

P. Borg & Co

Stora Byvägen 27, 09-239 2882 • www.borg.fi

Be om offert: info@borg.fi

Dags att polera och städa bilen inför sommaren?
Låt oss ta hand om den saken...

- VAXNING MED LACKFÖRSEGLING
- RUBBNING AV REPIGA OCH MATTA FÄRGER

- BILTVÄTT
- BÄNKTVÄTT
- RENGÖRING AV INREDNINGAR
- LUKTSANERING

Institutgatan 3 VASA
☎ 06 3200966, 050 5906101

Tänk gärna på Finska Missionssällskapet när du skriver ditt testamente.

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

"Ser man på kyrkan på samma sätt som på sin familj och sin släkt, eller väljer man att förhålla sig till församlingen som kund?"

Maria Sten

– Samtidigt måste det fortfarande vara tillåtet att inte vara engagerad i församlingen. Om man har mycket på gång i sitt liv ska man bara få komma till gudstjänsten – och det är inte så "bara". Att delta i gudstjänsten är en ytterst viktig form av medverkan i församlingen. Gudstjänsten är ändå det centrala i församlingen och basen för allt som händer i församlingen, understryker hon.

Innehållet är viktigare än strukturerna

Enligt stiftsdekan Sixten Ekstrand är det omöjligt att säga hur de nya strukturerna som föreslås för kyrkan skulle fungera eller vad de kostar i drift. Att rekommendera något annat än den bekanta samfällighetsmodellen blir de facto en fullmakt in blanco.

Vår tids nya modeord är struktur. Både statliga och kyrkliga myndigheter till-sätter strukturarbetsgrupper som med jämna mellanrum presenterar nya rapporter.

I KP 29.3 aktualiserade kyrkoherde Kaj Granlund de av Kyrkostyrelsen föreslagna strukturmodellerna: samfällighets-, prosteri- och stiftsmodellen. Han utvärderade även prosterimodellen och dess följderna utgående från situationen i Pedersöre prosteri. Jag har i sak ingenting att invända mot Granlunds iakttagelser, utan vill snarare fördjupa och konkretisera de grundläggande problem som kyrkan nu försöker åtgärda med sin strukturreform.

Vari består problemet?

En grundförutsättning för allt gott beslutsfattande är att det finns tillräckligt med fakta på bordet och att man faktiskt vet vad man beslutar om. Så är tyvärr inte alltid fallet. En stor del av beslutsfattandet baserar sig på känslor eller tyckande, ibland i en salig röra, och resultatet blir då därefter.

Grundproblemet för kyrkan i dag är för det första att församlingens gränser enligt parokialprincipen sammanfaller med kommungränserna. För det andra är den kyrkliga skatteuppbörden knuten till den kommunala vilket i praktiken innebär att kyrkoskatten för var och en bestäms utgående från antalet kommunala skattören.

Denna omständighet gör kyrkan och församlingarna till ett slags pantfångar då kommuner slås samman och strukturerna förändras. Vi har inget annat val än att springa efter de kommunala beslutsfattarna, ge krishjälp och försöka släcka eldsvådorna där de har uppstått.

Skulden ligger helt hos kyrkan. Vi har valt det här systemet och en rätt stor majoritet av kyrkomötets beslutsfattare vill hålla fast vid det. Men kyrkan kan själv besluta sig för att kliva av tåget om den så vill. Staten har i princip inga synpunkter på hur kyrkan bär upp skatt av sina medlemmar. Det är kyrkan som självmant har valt att sammanlänka skatten med den kommunala skatteuppbörden. Tyvärr tystas diskussionen kring dessa frågor effektivt ned i de högsta beslutande organen i vår kyrka.

Nya kläder

Återstår då att som strukturarbetsgrup-

penförsöka komma till-rätta med det rådande läget. Det är mot denna bakgrund som prosteri- och stiftsmodellerna ska ses. De omfattar geografiskt så stora områden att man rätt elegant undgår parokialprincipens ovan beskrivna negativa sidor.

Däremot skapar de föreslagna modellerna andra problem, vilka Kaj Granlund förtjänstfullt belyser genom sin "testkörning" i Pedersöre prosteri. Prosterimodellen är i sin föreslagna form närmast en katastrof för de språkliga minoriteterna oberoende av om de sedan är svensk- eller finskspråkiga. Det faktum att språkaspekten, fördelningen av egendomen mellan svensk- och finskspråkiga församlingar och biskopens tillsynsfunktion över de präster som hör till stiftet inte alls har utretts bådar inte gott. Än mer fatalt är att vi inte heller har en blå-blek aning om huruvida prosteri- eller stiftsmodellen verkligen är ekonomiskt mer effektiv än den nuvarande samfällighetsförvaltningen.

Fullmakt in blanco

Då församlingar, stiftsfullmäktige och domkapitel nu ska ge respons på de tre föreslagna modellerna så blir ett förord för prosteri- eller stiftsmodellen i praktiken en fullmakt in blanco. Man vet ingenting om kostnaderna och på vilket sätt de här modellerna eventuellt fungerar bättre än samfällighetsmodellen.

Det är klart att alla frågor inte kan besvaras i det här skedet, men en större öppenhet och mera fakta hade onekligen gett hela processen ett större mått av trovärdighet.

På den här punkten sitter Kyrkostyrelsens och regeringens strukturarbetsgrupper i samma båt. Man verkar ha bråttom att försöka förändra strukturerna, och kör därför överhastighet med dålig belysning i dimma. Framför

allt har man alltför lite fakta på bordet för att fatta verkligt välgrundade och för verksamheten goda beslut. Av detta följer att man har uppenbara problem att sälja sin produkt då det finns så många frågetecken gällande "ekonomi och driftssäkerhet".

Innehållet är viktigare än strukturerna?

Den pågående diskussionen om hur vår kyrka ska möta framtida utmaningar har egentligen sparat ur. Det är inte strukturerna som är det viktigaste, utan innehållet. Om man bemödar sig om att ens i någon mån undersöka hur kyrkor världen över är organiserade så möts man av ett otal olika modeller. Tyvärr tror vi ofta att vi har den ultimata modellen, medan sanningen är att kyrkor och församlingar kan fungera lika bra och ibland till och med bättre med helt andra organisations- och verksamhetsmodeller än de vi har. Nå-

"Personligen ser jag stiftsmodellen som ett ur finlands-svensk synvinkel bättre alternativ om kyrkan frågar den nuvarande samfällighetsmodellen."

Sixten Ekstrand

got att ödmjukt begrunda i aftonbönen.

Strukturen finns primärt till för innehållet och inte vice versa. Tyvärr kämpar vår kyrka både på riks- och lokalplan med samma "strukturproblem" som stat och kommun, det vill säga en alltför stor och ibland synnerligen ineffektiv förvaltning. Ett grundläggande problem i alla organisationer är också att "strukturvärlden" hotar att invadera "livsvärlden". Bägge behövs, men särskilt kyrkan måste vara uppmärksam på att grunduppgiften, att förkunna evangeliet, alltid står i centrum. Oberoende av vilken organisationsmodell man väljer måste församlingen alltid vara närvarande i medlemmarnas liv. På den här punkten går det en röd tråd från urkyrkans dagar till vår tid. Under de tider då kyrkan stått stark har den alltid värnat om innehållet i sin förkun-nelse och slagit vakt om gemenskapen och relationerna kristna emellan. Det har skett i hemförsamlingar, cellgrup-

per eller i lokalförsamlingens gudstjänst. Det är därför lite oroväckande att vi pratar så mycket om strukturer då vi i stället borde utgå från och prata relationer, relationen mellan Gud och människor och relationen människor emellan. Det är egentligen det som det hela handlar om. Eller med andra ord: inga strukturer eller strategier hjälper om man inte vågar se verkligheten i ögonen!

Prosteri- eller stiftsmodell?

Går det så illa att Kyrkomötet går in för antingen prosteri- eller stiftsmodellen måste Borgå stift arbeta stenhårt för att minimera de negativa effekterna av respektive modell. Vi kan eventuellt leva med prosterimodellen om Kyrkomötet går in för att skapa parallella svensk- och finskspråkiga avdelningar underlydande respektive domkapitel i prosterier på tvåspråkiga områden. Kommunalförvaltningen och systemet med svensk- och finskspråkiga skollämnare med ansvar för respektive språkgrupps skolväsende kunde stå som modell också för kyrkan.

Personligen ser jag dock stiftsmodellen som ett ur finlandssvensk synvinkel

bättre alternativ om kyrkan frångår den nuvarande samfällighetsmodellen. Visserligen blir stiftsmodellen administrativt svårhanterlig, men med en regional mellanförvaltning i olika delar av Svenskfinland kan den fungera. Fördelen är att Borgå stift kunde omfatta alla finlandssvenskar och då skulle vi i praktiken ska-

pa en finlandssvensk kyrka med en stark autonomi inom rikskyrkan.

Detta är dock spekulationer. Det mest rationella i dagsläget är att gå in för samfällighetsmodellen och utveckla den så att den i ännu högre grad än hitintills beaktar församlingarnas grunduppgifter och bevarar en lokal beslutanderätt

om församlingens ekonomi och verksamhet.

SIXTEN EKSTRAND Stiftsdekan i Borgå stift

Texten är ett personligt inlägg i diskussionen kring kyrkans struktur-reformer.

Lärkkulla folkakademi 27.8.2012–17.5.2013

Försäkra dig om din framtid och kom till Lärkkulla folkakademi och studera musik och/eller språk!

Vi erbjuder dig mångsidiga, nyttiga och inspirerande studiepaket i ditt huvudämne. Dessutom ett högklassigt boende på internatet och måltider från Lärkkullas välkända kök.

Lärkkulla språkprogrammet

Kom till vårt språkprogram och välj den språkkombination du behöver för framtiden

Nybörjarfinska 35 sp (735h), för invandrare

Fortsättningsfinska 35 sp (735h), för dig som studerat finska i grundskolan och gymnasiet

Grundkurs i svenska 35 sp (735h), för icke-svenskspråkiga

Basic Course in English 35 sp (735h), i en internationell, mångkulturell miljö

Språkstudier lönar sig alltid och öppnar upp dörrar för dig!

Lärkkulla musikprogrammet

Nyhet! Förberedande studier i kyrkomusik

Är du intresserad av en framtid inom musik? Då är Lärkkullas musikprogram precis rätt studieprogram för dig! Vi är en sprängbräda och efter ett år på Lärkkulla, är du redo för yrkesstudier i musik.

Du får behövlig teoriundervisning, individuell undervisning och får spela i olika banduppsättningar. Du får också tillfälle att stå på scen och uppträda live inför publik.

Du kan specialisera dig enligt följande:

- Pop och rock
- Kyrkomusik
- Studietechnik

Lärkkulla, förmodligen den bästa pop & rockskolan i Finland!

Kontakta gärna programcheferna, ställ frågor eller kom på besök till oss!

Språk: Juhani Jäntti, 044 720 0459, juhani.jantti@larkkulla.net

Musik: Teddy Granroth, 044 570 0203, teddy.granroth@larkkulla.net

Mera information om våra kurser och vår övriga verksamhet hittar du på www.larkkulla.net

Tfn (019) 2757 200, info@larkkulla.net

Bli den du är

På HumaNovas ettåriga psykosynteskurs växer du som människa och lär dig förstå dig själv och andra bättre. Du undersöker din innersta vilja, din potential och ditt syfte med livet.

HumaNova utbildar också diplomerade samtalsterapeuter, coacher och organisationskonsulter. All utbildning sker på deltid.

Har du också en längtan efter något mer i livet?

Välkomna på informationskväll 24.4, 7.5 och 29.5, kl.18-19.30, Fredriksgatan 55, H:fors. Introduktionskurs 28-29.4. Besök www.humanova.com för anmälan.

Samtalscoachutbildningen möjliggör internationellt kvalitetsäkrat coachcertifikat genom EMCC.

HumaNova
Bli den du är

Helsingfors - Stockholm - Göteborg - Malmö - Oslo

Mer information och katalogbeställning på www.humanova.com

Optisk specialaffär

BACKMANS OPTIK
Torggatan 9 Tel. 018-19 226
Mariehamn

BÅTLIV

Båtsäsongen närmar sig!

I lager Bellå 571 C -01 med Suzuki 70-99 bör ses. Nya prisvärda Parsun utombordsmotorer i lager. 2-25 hp
Ett antal begagnade utombordare i lager
Tel 040-9623907 0400-867072

GB MARIN Kvarnvägen 4, 66900 Nykarleby
www.nymar.fi e-mail info@nymar.fi
Tfn 06-722 1691

Vi tillverkar båtar och konstruktioner i aluminium för yrkesfolk enligt kundens önskemål.

Ab PG Made Oy
Balticvägen 4, 68555 Bosund
Tfn 728 3194, fax 728 3192
www.pgmade.fi

Styr ut till havet!
www.kumi-jarvinen.com

GUMMI-JÄRVINEN AB
Remmar, remskivor, slangar, O-ringar, stefa-tätningar, mannhjul, lyftbälten, tejp.
Tegelbruksgatan 47, 65100 Vasa, 06-317 4044, 317 2629, fax 06-312 6288

SCANDI YACHTS
www.scandiyachts.fi
Fabriksgatan, 66900 Nykarleby, Tfn 06-722 0977

BÅTSLIPAR
av aluminium för båtar upp till 2500 kg

- Lätt att installera och använda.
- Båten är alltid skyddad för stormar och förändringar i vattennivån.
- Det är lätt att hålla båtbottnen ren.
- Miljövänlig, mindre behov av giftiga båtbottnfärger.
- Slipen lämpar sig för vinterförvaring av båten.
- Utrustad med hand- eller elvinsch och fjärrkontroll.

alutrack
www.alutrack.fi
MODERN ALUMINIUM RAILLIFT FOR BOATS
Botnia Sail, Tel.0500-661151, carol.dahlbacka@botnia-foto.fi

Se 4 min. demovideo www.alutrack.fi

"Ett måste på resan!"

Vart du än reser, i hem- eller utlandet, packa alltid med Bioteekkis PROBIOOTTIplus- mjölk-syrebakteriekapslar och Solkapslar.

Bioteekkis Solkapslar värdande palmextrakt gör dig snabbare brun, förhindrar bränd hud och motverkar rynkor.

Bioteekkis PROBIOOTTIplus mjölk-syrebakteriekapslar normaliserar effektivt tarmfloran om plötsliga dietförändringar eller främmande förhållanden rubbar balansen.

För vacker solbränna!

Naturlig motståndskraft!

BIOTEKKI OY
Tel. (02) 434 7000 • www.bioteekki.fi

Tro Hopp och Kärlek
Design: Tobias Mellberg

Smycket är c.a. 23mm högt, tillverkat i sterling-silver och levereras med kedja och ask.

"Kärleken är det centrala, stödd av hoppet och tron"

Pris 39,50€/inkl postkostn.

Sänd in din beställning till
Jonny's Försäljningstjänst
Petalaxvägen 18, 66240 Petalax
Telefon 06-347 0608 cjcenter@malax.fi

Namn: _____ Tel: _____
Adress: _____
 Antal

ELLIPS

Stöd och rutin

När jag förberedde mig för min pilgrimsvandring var jag en som så att säga filade på grammen. Jag försökte undvika att ha med mig något som jag inte skulle behöva. Några böcker hade jag inte med mig, fränsett Bibeln. Och den läste jag sällan i. Bönerna jag bad var de som jag har i ryggraden – Fader Vår, Jesusbönen och Juniörbönen – och en pilgrimsbön på engelska som jag fick under resan.

När jag läser igenom **Kalle Elonheimos** *Pieni pyhiinvaelluskirja* (ung. Lilla pilgrimsvandrarboken) (Kirjapaja) konstaterar jag att en andaktsbok hade varit bra att ha med på vandringen.

Jag hade läst ett par böcker om pilgrimsvandringar och ville inte ha fler personliga berättelser om hurdan någon annans vandring varit. Därför fick pilgrimsböckerna stanna hemma. Men *Pieni Pyhiinvaelluskirja* är inte en bok bara om utan främst för pilgrimsvandrare, om än vandringen bara skulle föra till kyrkan i grannbyn. Jag kan tänka mig att andakterna för olika ändamål, tidebönerna och bibeltexterna kan ge skön rutin till en pilgrimsvandring som annars lätt blir ojämn. Särskilt på en vandring utanför de härdest trafikerade pilgrimslederna kan en liten andaktsbok vara värdefull, när det inte finns någon präst som ber för pilgrimerna och sänder iväg dem.

Själv skulle jag ändå inte välja *Pieni pyhiinvaelluskirja* av den enkla orsaken att finska inte är mitt bönespråk. Boken kunde också gärna väga ännu mindre. **Hans-Erik Lindströms** *Lilla Pilgrimsboken* (Verbum) som kommer ut i ny upplaga nästa vecka skulle kanske ligga närmare till hands.

■ ANDREAS ANDERSSON

De vill berätta någonting tillsammans

TEATER. Tre flickor har varit med om något fruktansvärt då de var små, och nu lever de med följderna av sina handlingar. Medan Studentteatern repeterar pjäsen *Om flickor kunde döda* skapar de någonting som blir "vårt" tillsammans.

TEXT OCH FOTO: SOFIA TORVALDS

I en lagerlokal i Sockenbacka i Helsingfors har en ung kvinna en uppgörelse med sin mamma. Mamman försöker övertala sin dotter att lämna den kvinna hon älskar, en kvinna som sägs ha varit våldsam mot flera personer. Mamman har gaddat ihop sig med en ung man som påstår att han är gift med dottern. Vem är den unga kvinnan egentligen? Är hon gravid, som de säger? Eller har hon ett helt annat liv? Vad är det som händer?

Det är Studentteatern som repeterar pjäsen *Om flickor kunde döda*. Den är skriven av svenska **Åsa Lindholm** och ingick ursprungligen i ett europeiskt projekt om att leva i Europa efter Berlinmurens fall.

Det är en och en halv vecka till premiären. Regissören **Anna-Sofia Nylund** avbryter de tre som står på scen. Kan ni två se på varann? Kan du gå fram till lampan och peta på den? Var inte arg på det här stället, var uppgiven.

– Och scenografin är inte på plats och all rekvisita finns inte, suckar hon lite senare.

– Nu ska vi kämpa fram till premiären.

På liv och död

Nylund åtog sig uppgiften som regissör för Studentteatern för att det är något alldeles speciellt med just den.

– Det som jag tycker är så fint med Studentteatern är att det är något man ger sig in i för fullt, man gör det för att man vill det, för att man kanske vill berätta någonting. Det blir på liv och död.

Hon påpekar också att Studentteatern kanske har en annan publik än andra

teatrar, just den där unga publiken som alla så gärna vill se i den egna salongen. Dessutom får de som är med inte bara lära sig att göra teater utan också en hel del om marknadsföring och pr.

– Jag var själv med i Studentteatern för fem år sedan och mina bästa vänner är fortfarande från den tiden. Det blir något speciellt av det som vi gör tillsammans, det är sällan man gör något så intensivt tillsammans under hela sin livstid. Man får en gemensam strävan. Det är inte min föreställning utan vår.

Onda flickor – eller?

Pjäsen *Om flickor kunde döda* fastnade hon för därför att den har så många bra och roliga kvinnoroller.

– De som är med ville ha en utmaning och jobba med en roll. Det finns mycket svart humor i pjäsen, och den går att tolka på många olika sätt.

Pjäsen handlar om tre flickor som varit med om någonting då de var små. De har dödat en pojke. Eller har de det? Det blir aldrig riktigt klart.

– Jag har funderat mycket på titeln: *Om flickor kunde döda*. Det är flickor som varit onda, inte män. Påverkas flickor av ondska på ett annat sätt än män? Hur påverkas de om de gjort något ont i sin barndom? Det har jag funderat mycket på.

Flickorna i pjäsen bär på en skuld. En av dem har blivit nervös, en har gått upp i vikt och blivit deprimerad och den tredje har bara anpassat sig till livet.

– Det genomsyrar hela pjäsen: skulden, vem man blir och vem man egentligen är, hur karaktärerna förhåller sig till varann och till samhället, säger Nylund.

STUDENTTEATERN REPE- TERAR pjäsen *Om flickor kunde döda*. Sandra Ström som mamman, Alexandra Granberg som dottern och Robin Forsberg som mannen redet ut vem som är på vems sida.

REGISSÖR ANNA-SOFIA Nylund (till höger) är glad över att Studentteatern fick ta itu med en pjäs med utmanande roller – och mycket svart humor.

Var det mammas fel?

FILM

Vi måste prata om Kevin

Regi: Lynne Ramsay.
I rollerna: Tilda Swinton, John C. Reilly, Ezra Miller.

En hatad kvinna bor ensam i ett ruckel och försöker klara av att stiga upp på morgonen, gå på jobb och få i sig annat än bara röd-

vin. Hon heter Eva och hennes son Kevin är killen som bommade igen skolan med lås, tog sin pilbåge och började skjuta ner sina klasskamrater.

Filmen bygger på en roman av **Lionel Shriver** och sammanfattar den skräck vi känner då ett barn börjar växa snett: är barnet ont eller är allt mammas/

föräldrarnas fel?

Tilda Swinton som en isande kall och ovillig mor är samtidigt lätt sympatisk i sin hjälplöshet. Hon försöker tafatt vara mamma, men hon förmår inte. Hon har ingen kärlek i sig.

Den som intresserar sig för anknytningsteorier kan fråga sig om en otrygg anknytning faktiskt föder psykopater. Det känns som om det är just den berättelsen som regissören **Lynne Ramsay** bestämt sig för att

skildra: barnet försöker få kontakt, men eftersom hans kontaktförsök begränsas sig till oavbrutet babyskrik och vägran att delta i potträning står den ovilliga modern handfallen inför sitt omöjliga barn. Pappan är godmodig och frånvarande, men det är mamman pojken vill åt, mamman, mamman.

Sedan psykoanalytiker **John Bowlby** lanserade anknytningsteorin har vi fått lära oss att ingen föds ond. Ett ont barn hör hem-

ma i en annan genre: den som handlar om exorcism och skräck. Därför tolkar vi obönhörligen Kevins brist på empati som en följd av moders bristande empati. Det blir nästan övertydligt.

Det är först i de stunder då moderns kyla byts ut mot ett försök till kärlek som filmen börjar leva.

Kevin gjorde sitt yttersta för att äntligen få mammas uppmärksamhet. På slutet lyckades han kanske.

■ SOFIA TORVALDS

Det de varit med om blir ett sätt att hantera livet, att förklara livet och leva det.

– En av karaktärerna har en liten son som hon behandlar ganska dåligt hela tiden. Hon tycker han ska titta på Teletubbies och leka för sig själv. Samtidigt kämpar hon med sig själv och frågar sig varför hon är en så dålig mamma. Och ändå fortsätter hon att behandla honom dåligt, och sonen äter barnprozac och tittar hellre på Dr Phil än på Teletubbies.

Det känns viktigt

Skådespelarna **Isabella Lindholm**, **Micha-**

chaela Rosenback och **Niklas Rutenberg** berättar att pjäsens tema lett till många långa och snåriga diskussioner bland dem som är med i produktionen.

– Det räckte länge innan vi började förstå vad den handlade om. Och alla hade en egen tolkning, säger de.

– Den tar upp viktiga saker som barndomsupplevelser och behovet av terapi, säger Niklas Rutenberg.

– Och hur unga kvinnor ser på sig själva och på samhället, säger Michaela Rosenback.

De ångrar inte att de gett sig in i ett

projekt som krävt många timmar av extra arbete efter studierna och som just nu sväljer så gott som alla deras kvällar.

– Vi lär känna varann på ett djupare plan. Det känns viktigt att göra det här.

Niklas Rutenberg tillägger att arbetet har andra fördelar också.

– Man får utlopp för sina aggressivitet på ett acceptabelt sätt!

STUDENTTEATERN

• Grundades år 1938 av Vivica Bandler.

• Sätter just nu upp pjäsen Om flickor kunde döda som har premiär på Garverigrändens 4 i Helsingfors fredagen den 20 april.

”Det som jag tycker är så fint med Studentteatern är att det är något man ger sig in i för fullt, man gör det för att man vill det, för att man kanske vill berätta någonting. Det blir på liv och död.”

En rytmisk passion med sting

PASSION

7 dygn i Jerusalem.

Musik: Martin Alfsen.

Medverkande: Evangelicum, Chorus Minor, KÖR 1.

På påskdagen fick vi höra en passion gestaltad med rytmisk musik i Vasa. Plat-

sen var Vasa Övningskolas gymnasiums festsal. Kompositören är den norske **Martin Alfsen**. Ungdomskören Evangelicum och Chorus minor och en projektkör leddes med nit och energi av **Niklas Lindvik**.

Kören skötte sin roll väl, den sjöng rent och med inlevelse. Även solisterna var

duktiga. **Simon Granlund** som Jesus sjöng med en fylig och jämn röst som väckte välbehag hos lyssnaren. **Lina Forsblom** som Maria Magdalena sjöng hänfört och klart. **Ove Lillas** skötte sin omfångsrika roll med kraft och myndighet. Musikerna gjorde ett suveränt jobb. Sju stycken, ledda av **Mattias Björkholm**, plöjde de genom det rytmiska musikhavet och red snyggt på synkopernas vågor. Per-

kussion, gitarrer, keyboards, allt fungerade bra. Blåsarerna interpunkterade låtarna snyggt med sax och trumpet.

Musikalen bjöd på olika rytmer och musikstilar. Judas, framförd av **Andreas Sjöbacka** hade en otacksam roll eftersom då han sjöng förvrängdes ljudet och bandet spelade ackord som en teorilärare knappast hade godkänt. Men detta får tonsättaren stå för. **Samuel Ericks** Petrus var en mänsklig gestalt, med en varm

Stark korsets väg i Borgå – och samma på finska

PÅSKVANDRING

Via Crucis – Ristin tie – Korsets väg 6.4 2012

Regi: Leena Havukainen

Biträdande regissör: Sabine Forsblom

Musik: Mikael Helene-
lund, Minna Wesslund och
Jarkko Yli-Annala

Medverkande: Ett stort antal skådespelare, korister, musiker m.fl.

Arrangör: Teaterförening-
en i Borgå, arbetsgruppen
Via Crucis

Det här företaget stöter på patrull redan i början. Vilka alla medverkande ska räknas upp? Vem gjorde Via Crucis i Borgå 2012?

Visst finns det givna svar. Det fanns en drivande och duktig arbetsgrupp och en gedigen teaterförening, vars medlemmar såg till att ordet blev kött just så här den här påsken i Borgå. Men det konkreta dilemmat snuddar också vid något annat, positivt. Korsvandringarna, ”viacrucisarna” har blivit folkets. De är mer än en föreställning ”om” och ”av”. De uttrycker ett ”med”, där alla som vandrar med från scen till scen är lika delaktiga som de som återger den.

Uppenbarligen hade Borgåborna väntat på sin tur. Trots huttrigt väder och hala kullerstengator dök inte bara de förväntade tusen upp – arrangörerna uppskattar överväldigade att de som stillsamt trängdes med upp till kulmen på domkyrkobacken var uppmot tre tusen.

Det de fick uppleva var en stark, välorganiserad och

genomarbetad vandring från ett segerrusigt intåg på Näsebacken, via svek och tortyr till korsfästelsen och det sista andetaget.

Skådespelarnas insatser var övertygande. Proffset **Matti Ristinen** gjorde en stark prestation i rollen som Jesus, och ångesten i hans lidande var äkta och berörande. Petrus (**Sami Hokkanen**) var nervig och känslig och de kyrkliga och politiska potentaterna kryddade med just den blandning av blodlös världsfrånvaro och kallt myndighetstänk som gör dem till oerhört skrämmande syskon till alla tiders maktmissbruk och övervåld.

Scenerna: Näsebacken, Gamla Rådhusorget och kyrkbacken var väl valda. Möjligen hade man önskat en högre estrad på den första spelplatsen. Men det var trångt! Till nästa år – om Via Crucis i Borgå blir tradition – får arrangörerna beakta att det kommer att ta ännu längre innan alla hunnit förflytta sig. Med den succé satsningen redan utgjorde är deltagarna nämligen knappast färre då!

Den allra största elogen får det konsekvent tvåspråkiga genomförandet. Smidigt drevs allt framåt med repliker på bägge språken, utan tjugatiga upprepningsöversättningar. Vackert gjort! Ett vittnesbörd i sig.

När den sista sucken dog och domkyrkans klockor ringde ut föll tystnaden och de filmande mobilerna sänktes som på kommando. Tills smattret av be-handskade applåder bröt ut. På finska och svenska.

■ MAY WIKSTRÖM

TOMMA KORS på kyrkbacken vid Borgå domkyrka i Via Crucis slutvinjett. FOTO: MAY WIKSTRÖM

och fin röst. **Heidi Storbacka** som Jesu mor sjöng med stor känsla. Söngen Se där Guds Lamm påminner lite om den klassiska passionsmusiken. Den tomma graven är en sång med dramatik, med evangelisten och Maria Magdalena som solister, och med starka körinslag. Den avslutande Uppståndelsehymnen börjar med breda klassiska ackord och lyssnaren får frossa i den omkring 100-hövdade körens rena och naturliga klang. **Anders**

Hägglom skötte ljudet bra, men kören fick en lite konstgjord, ekande klang emellanåt. Ljudnivån var njutbar. Lite mer flyt mellan satserna hade man önskat så att sångerna inte framstätt som enskilda nummer utan gått mer in i varann. Kostymeringen kunde man ha satsat mer på. Läderjacks-Judas och Jesus med någon sorts rock på höjden inte stämningen. Men helheten: mycket bra.

■ MIKAEL HEIKIUS

KRYSSSET APRIL

BMA 2012	TJÄNNE Joh 18:10	SÄR- EGEN	BOK- SERIE AV C.S. LEWIS	ÅGA STADT HOLLAND HER TULL MATEMATIK	DANSK 8	MAN	ANTA	VÄSEN I FOLK- TRON
FRUKT INTE NÅGONSÅ							IFALL SVAR- FARM- KÖMLIG	
GRUV- SKAP I ENGLAND					VAPEN- ROCK INLED- NING		HEDER FÖRSÖK	
PROFET Apg 13:18	SLUTORD I BÖN	HUGG- TAND	SVENSON BERG 5 Mrt 4:42	UT- MÄRKT	BARN	RENLEY- NADIMAN GYTJA		DYRBAR JMBEJUK Mark 14:3
				HAR BOK I BIBELN UPPSATS		ARGON	BILDA ÄR LÄNGRE DIKT	TRYTA
ÄR BARACK						SPIONER INUTI		SLÄR
KOSMISK KROPP				SVÄNG FÄGLAR LUKT:?		WOOD- HOUSE PURE	KOMMER 2012 KORT- SPÄL	RÖD HÅRST KONST- GÖR SPÄL
		MÄNAD Neh 3:1 FORM AV VARA			BLYGAM NAME SOM 1 Mos 10:6		PAGINA NAFTALIS BÄR	
TEMA	FÄGEL	YTVIDD	FRUKT KROPP I HJULAT			ÅRHUND RADE	LANDTUNG ERKÄNNA ORD VID SÄNG	FJÄDER
			TALAT FÖR- VIRRET	SKOL- ÄMNEN	ARSENIK SÄTTEN MÅN	UNDER- SÄTTIGA JÖSSE		GRUNNEN PODIUM
FINNS I KYRKA								HALS- DUK SKRED
PLÅGA	BOKA FRUSKT VATTEN				VÖRDAR		PRAKT- VÄGN TON	
			LEDARE Neh 7:3		SKOTSK FOLK- DANS		NAHORI BIMUSA 1 Mos 12:14	
KRYDDA			GEO- METRISK FIGUR			TOYOTA- MODELL		

Konstruerat av BRITT-MARI ANDTFOLK

SKICKA IN LÖSNINGEN

Sänd in din krysslösning senast onsdagen den 16 maj 2012 till:
Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors.
Märk kuvertet "Aprilkryssset".
De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i kryssset följer 1917 års översättning. **Lycka till!**

Namn & adress:

.....
.....
.....
.....

LÖSNINGEN

Bland de rätta lösningarna utlottades följande vinnare. Bokprisen kommer på posten.
Vi gratulerar: **Irja Adamczak**, Godby, **Ulla Storm**, Korsholm och **Nils Lindberg**, Sundsberg.

VINN
BÖCKER!

ORKESTER	M	T	E
BAHYTT	K	U	S
SIMCA	N	A	S
TEHURU	I	R	R
NITRERA	A	A	K
ENALOGIKER	A	R	E
PURIM	L	B	S
NEGATIV	T	A	E
FIDEL	C	R	E
FASKIKEL	B	A	R
PONTUS	E	M	I
RISTER	C	O	L
MAO	A	A	D
EUNICE	E	K	O
ORTAKRONYM	V	I	O
ORNE	S	A	L

Fontana Media på Vasa Bokmässa!

21-22. 4. 2012 i Botniahallen
I vår monter K170 finns
nya böcker och reafynd.
Välkommen! Öppet: 10 -17

nyckeln
nytt nummer med temat
skola, religion och kyrka

välkomna unga

böcker på nätet: www.fontanamedia.fi

beställ: (09) 612 615 30

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Ambitiös studerande och blivande ekonom från Österbotten önskar hyra lägenhet i Helsingfors, fr.o.m. hösten. Ju närmare Svenska Handelshögskolan, Hanken desto bättre. Kontakt: 0400389555 eller per mail donam@me.com

Pålitlig, skötsam och rökfri kvinna på snart 27 år med fast anställning som byggnadsingenjör önskar hyra en 1:a eller en liten 2:a från 1.6 i västra Helsingfors eller Esbo för en längre tid. Kontakta Maria / 040 125 3666

Pålitlig barnfamilj söker sommarstuga att hyra i södra Finland för kortare el längre tid. Gärna med simstrand, bilväg fram, el, vatten. Tel. 0405757403

Svenskspråkig skötsam 5:e årets veterinärmedicinstuderande önskar hyra etta i Helsingfors fr.o.m. 1.9, gärna med bra förbindelse till Vik. Rök- och husdjursfri. Tel: 041 4681239, gustav.stahl@helsinki.fi

Jag är en 20-årig universitetsstuderande som söker en lägenhet i Helsingfors fr.o.m nästa höst. Ni når mig via e-mail: veronica.aspelin@helsinki.fi eller telefon: 044-2625687.

Skötsam, städig och rökfri studerande som är i arbetslivet söker etta i H:fors fr.o.m 1.6. 0407554184

Två rök- och djurfria studerande damer önskar hyra etta eller två i Helsingfors med kök, ej kokvrå. Ring 0405283453.

ÖNSKAS KÖPA

Hangö frimärksklubb önskar köpa frimärken, brev och kort (inte FDC eller årssatser). Rolf Biström, tel. 040-5290834 rolf.bistrom@pp1.inet.fi

PSALMAFTON & 50-ÅRSKAFFE

lördag 28.4. kl 18.00
i Solfs kyrka.

Vi sjunger psalmer som under livets gång blivit viktiga för mig. Cecilia Åminne & Tobias Elfving, Bo-Sanfrid Höglund samt Peter Brunell medverkar. Altarandakt Fredrik Kass. Kollekt för Gemensamt Ansvar.

Efteråt kaffe och tårta i församlingshemmet. Inga gåvor till jubilarerna. Sparbössa för Gemensamt Ansvar.

Varmt välkommen!

Ann-Mari Audas-Willman

UTHYRES

Nyl renoverad 2:a, 48 m², 3vån (hiss, balkong, kallgarage, diskmaskin, etc) nära cent i Pargas. Lugnt hus. Genast ledig. -Kim 050-3200263.

Nyrenoverad 1:a 25 m² i Gamlas, Hfors till icke-rökande skötsam dam, inga husdjur. Genast ledig. Svar efter kl. 18. 040-5834610

Möblerad 20 m² stuga och bastu 20 m² i mellersta Sibbo för sommarhalvåret. Endast tvättvatten ej strand.1900. Kontakta peke@saunalahti.fi

Trea 60,5 m² på Brunngatan 14b, vån 6, i Åbo uthyres till icke rökare. Ledig från 1.5. Lägenheten är i gott skick. Inglasad balkong. Hyra: 700 €/mån + vatten (26 €/pers./mån) + el enligt förbrukning. Vänligen ring kvällstid 0400 222981/ Alf eller 040 5309975/Gunilla

Israelisk folkdans fascinerar i Ingå

Sedan hösten 2009 har en liten grupp glada dansare samlats i församlingshemmet varannan fredag kväll under skolåret. Några av oss har dansat i tiotal år, den nyaste kom med i januari i år. Vi börjar varje kväll med enkla danser som dansas hand i hand i ring. Nya deltagare är välkomna!

Varför dansar vi israeliskt? Israel är ett fascinerande land och de israeliska danserna till innehåll och form väldigt varierande eftersom de har drag av folkdanserna i alla de länder varifrån judarna invandrat till det heliga landet. I själva verket är de inte speciellt gamla. De första danserna utanför strikt religiösa sammanhang härstammar från årtiondena före och efter grundandet av staten Israel. De har först skapats i kibbutzerna för att främja sammanhållning och samhörighet: man dansar i ring hand i hand, alla kan vara med, unga som gamla, alla är lika viktiga.

Folkdanserna är fortfarande enormt populära i Israel och populariteten bara ökar också utanför landet. Också i Finland har det de senaste åren uppkommit flera nya grupper som regelbundet dansar israelisk folkdans och vi har ett gott samarbete

INGÅDANSARNA DELTOG i januari i en tre dagar lång kurs med deltagare från hela landet. Foto: Pia Kojo.

te via webben. I Raseborg ordnades i januari för fjärde året i följd en tre dagar lång kurs med deltagare från hela landet. Som lärare har vi haft kända koreografer från Israel omväxlande med inhemska krafter. Många gamla danser baserar sig på Toran men också dagens aktiva danslärare gör danser till viktiga judiska böner eller ger danserna bibliska namn. Danser har skapats till otaliga sånger om Jerusalem. I Israel blir nume-

ra även pardanser allt vanligare, men den utvecklingen har vi inte sett hos oss.

Det är lätt att säga att vi dansar för att det ger god motion och vi får träffa goda vänner. Musiken är rytmisk, omväxlande och inspirerande. De nyaste danserna bjuder ibland på överraskande stegkombinationer. Men därutöver finns det ännu en dimension. De gamla fromma chassiderna ville tjäna Gud med glädje och gärna genom dans. Den glädjen känns också i dag. Det gäller lika väl fartfyllda klas-

siska Mayim Mayim (Jes. 12:3), enkla melodiska Ma Navu (Jes. 52:7) som nyare Mizmorim (Ps. 23:1-6) och många andra. Våra kvällar avslutas med dansen Amen som vi också dansat i högmässan i Ingå kyrka. Dans kan vara synlig bön!

I bön, amen
För fred, amen
Allt som andas prisar Gud
Amen.

■ VIVECA UNNÉRUS, DANSLÄDARE

Nya barnledare och kyrkvaktmästare

Kristliga folkhögskolan utdimitterade barnledare och kyrkvaktmästare i södra Finland och Österbotten.

Följande nio personer har avlagt grundexamen i barn- och familjearbete genom fristående examen. Fr.v. Karin Eklund, Ingå, Marina Enström, Esbo, Elisabeth Hammert, Kyrkslätt, Linda-Marie Karlman, Hammarland Åland, Ann-Charlotte Liljeström, Helsingfors, Linda Lönnroth, Lapträsk och Timo Staal, Kyrkslätt. På bilden saknas Tina Falenius-Stenberg, Borgå och Inga-Lill Lönnros-Jääskeläinen, Borgå

Yrkesexamen för kyrkvaktmästare har avlagts av fr.v. Camilla Levlin, Munsala, Agneta Gustavsson, Hammarland Åland och Fredrik Bengts, Vörå

Barn i Guds tid – sång av hjärtat lust

”Barn är vi, barn i Guds tid, barn av den Gud som nu kommer. Gud som gör vinter till vår, skapar den härliga sommar...” Ett drygt tjugotal barn sjöng av hjärtans lust under t.f. kantor Kaj-Gustav Sandholms entusiastiska ledning så att kyrkspiran nästan dallrade i Jomala kyrka den 18.3.

I stället för en vanlig högmässa fick de talrika kyrkobesökarna (som till stor del bestod av barnens föräldrar, mor- och farföräldrar och andra anhöriga) denna söndag delta i mässan ”Barn i Guds tid” – en nattvardsmässa för barnkör, figuralkör och instrument av Johan Ugland och Eyvind Skeie med svensk text av Christina Lövestam. Figuralkören utgjordes av damensemblen Laudamus med sju medlemmar. Instrumentalister denna gång var Fredrik Erlandsson och Sandra Sundblom på trumpet och Guy Karlsson på orgel, men verket är egentligen skrivet för en hel liten kammarorkester.

Mässan med sina fina texter och glada musik gavs mersmak, den tål gott att uppföras och upplevas igen! Eller snarare firas – för här deltar naturligtvis församlingen i kyrkbänkarna aktivt.

Barnens sångglädje smittade av sig på alla som satt i bänkarna och på oss som

MÄSSAN ”BARN i Guds tid” framfördes i Jomala kyrka under ledning av Kaj-Gustav Sandholm. Foto: Anette Karlsson.

sjöng eller spelade i mässan. Den blev en riktig glädjefest, en försmak av himmelriket! ”Gloria, gloria, ära vare Gud! Fred över jorden, ära vare Gud! Guds nåd är stor i världen, ära vare Gud...” För oss som fick delta i mässan blev Jesu budskap åskådligtgjort: att vi måste vara som barn för att komma in i himmelriket. Lika omedelbara som barn, lika spontana, lika orädda, lika närvarande i nuet... Liksom barnen age-

rade försångare i mässan så att församlingen sedan kunde haka på och sjunga med, får barnen agera vägvisare för oss vuxna i hur vi ska närma oss Gud.

Efter mässan serverades sopplunch i församlingshemmet till förmån för insamlingen Gemensamt Ansvar. Också där fick vi njuta av barnens sång och av den gemytliga gemenskap som råder bland kyrkfolket i Jomala församling.

■ SISSI UUNILA

BERÄTTA OM DIN FÖRSAMLING!

Den här sidan finns till för dig. Roliga verksamhetsidéer, festliga jubileum eller en viktig gemenskap. Skriv, fotografera och berätta om vad som händer i DIN församling! Skicka in din artikel till redaktionen@kyrkpressen.fi. Redaktionen väljer och redigerar materialet.

I MIN FÖRSAMLING

INKAST GÖRAN SKYTTE

Jag vägrar vara deprimerad

”VAD BETYDER PÅSKEN för dig?”

Den frågan har jag fått från olika journalister inför påsken ända sedan jag blev offentligt bekännande kristen, på nittitalet.

Jag svarar alltid: ”Jesu död och uppståndelse.” Det är ett för mig självklart svar. Och hela vår civilisation bygger på detta svar, som är kärnan i kristen tro.

Men nästan varje gång skapar svaret svårt bryderi och förvirring hos den uppringande reportern. Menar jag allvar? Reportern förväntade sig ju ett helt annat svar: ”umgås med familjen”, ”ta det lugnt och ha det skönt”.

Han/hon väntade sig inte ”Jesu död och uppståndelse”. Därför att man som regel bara har dimmiga föreställningar om att detta på något sätt hänger ihop med påsken.

NU ÄR DET JU inte tidningarnas mest erfarna och kunniga stjärnjournalister som ringer runt och ställer enkätfrågor. Det är de unga, nybörjarna. Men det är just detta som är problemet. Att de unga nybörjarna inte vet vad påsken är.

Men jag är inte förvånad, egentligen inte ens upprörd. Jag tycker faktiskt mest synd om alla dem som visserligen bori ”ett kristet land”, men som undanhålls även elementära kunskaper om kristendom.

Det är synd om dem. För de missar så kolossal mycket. De utlämnas till både spirituellt och kulturell fattigdom. ”Den förlorade sonen?” Inte en aning. ”Bergspredikan?” Aldrig hört talas om. ”Vända andra kinden till?” Öööh ... vaddå?

ORSAKEN ÄR NATURLIGTVIS den kristendomsfobi som kännetecknar stora delar av det offentliga livet i Sverige. Beröringsskräcken.

Plus ett närmast puerilt behov att provocera och reta de kristna. Bara ett av tusen exempel: En känd mode-skrubent skrev i en ansedd tidning (Svenska Dagbladet) under påsken en stor artikel om att det i exklusivt mode är populärt att använda kors. Det retade henne. Hon ville istället – på allvar – ha burka på modevisningarna. Rubrik på första sidan: ”Hellre burka än kors.”

Det är lätt att bli deprimerad inför sådana perspektiv. Men för egen del vägrar jag att bli deprimerad. Istället gläds jag mig över att jag är kristen.

Jag är tacksam för att jag får vara en del i denna rika verklighet som heter kyrka och kristet liv. Jag jublar över det faktum att kristendomen växer så det knakar i stora delar av världen. Det har aldrig tidigare i historien funnits så många kristna som nu i världen.

Även i Sverige händer det härliga saker. Kyrkor som tidigare stod tomma är plötsligt fyllda till sista plats. Ateister kommer till tro. Journalister talar offentligt om sin tro. Och kanske är det så att det aldrig tidigare har funnits så många verkligt fromma kristna i Sverige som i dag. Ty förr var vi ju tvingade att gå i kyrkan – nu går vi frivilligt.

Så, trots okunnighet och motstånd hos många, ser jag ljus på framtiden. (Fattas väl bara annat – jag tror ju på Gud, som kan förvandla allt!)

Göran Skytte är författare, journalist och förkunnare.

GUDSTJÄNST LEKMÄN

Ge lekmännen ansvar också i gudstjänsten

Vi hade lekmanagudstjänst i vår kyrka och jag ledde den gudstjänsten. Det kanske inte verkar så märkvärdigt att vara den som håller i trådarna. Men för mig var det en helt annan känsla att stå framför församlingen i kyrkan än att göra det på ett vanligt möte. Jag kände mig mindre på något vis, om ni förstår vad jag menar.

Det var familjegudstjänst och mycket folk i kyrkan, unga familjer med barn. Barnkören och dagklubbsbarnen sjöng, glatt och frimodigt, och gladde oss äldre. Då vi inte hade någon präst med oss talade församlingens barnledare.

Hon höll en riktigt bra pre-

dikan, men det som jag personligen kände som dagens tiopoängare för gudstjänstbesökarna kom lite senare. Det var då Ehrengard Högnäs, textilkonstnären, berättade om den svarta passionsduk som sänks ner framför altartavlan under stilla veckan. Den duken är en produkt av hennes skaparförmåga i vävstolen, och nu då dukens symbolik förklarades för församlingen var det många som kom fram efter gudstjänsten för att titta närmare på den.

Okej, jag darrade i kostymen i dag. Men jag är långt ifrån den enda i vår församling som kan leda en gudstjänst. Tvärtom, här finns flera personer som är mer läm-

pade än jag för den uppgiften.

Det har försiktigt börjat talas om att lekmännen borde få mera ansvar i församlingen, men inget har sagts om hur det kunde ske. Jag hoppas verkligen att klimatet i stiftet och i kyrkomötet småningom ska tina upp och bli varmare i inställningen till lekmanagudstjänster. Varför ska församlingen söka med ljus och lykta efter en vikarierande präst? Är den ordinarie prästen borta en söndag så finns det lekmanakrafter att ta till.

Ge lekmännen mera ansvar, också för gudstjänster!

Vi har några cafémöten per år som sköts helt med lekmanakrafter. De har vi-

sat att det finns många dolda förmågor i församlingen. Men tyvärr är det så att det finns alltför få tillfällen för dem att komma fram!

Till exempel var Ehrengard villig att stiga upp och berättade om passionsduken, och på samma gång gav hon ett indirekt vittnesbörd om sin tro. Mottagandet visar att personliga vittnesbörd har en plats också i vår gudstjänst.

Men det gäller att först hitta förmågorna och sedan uppmuntra dem att komma fram. Om det finns plats för deras gåvor i församlingen.

BENGT-ERIC RÖNN
Västerhankmo

ORGANISATIONERNAS MISSIONSPENGAR

Rätt att styra om medel

Inställningen till kvinnliga präster och homosexuella är inte interna stridsfrågor i vår kyrka. De är aktuella också i de kyrkor och länder där våra missionsorganisationer verkar. Och organisationerna för med sig sina åsikter till samarbetskyrkorna.

I vissa afrikanska länder kräver kyrkoledare dödsstraff för homosexuella gärningar. Våra missionsorganisationer förespråkar förvisso inte dödsstraff, men straffet motiveras med att homosexuella gärningar i sig betraktas som synd och med bokstavlig tolkning av bibelstället som också en del av våra missionsorganisationer hänvisar till.

Motståndet mot kvinnliga präster befäster mansväldet och diskrimineringen av kvinnor i de samhällen där missionsorganisationerna verkar.

Motstånd mot kvinnliga

präster och fördömning av homosexualitet är kränkningar av mänskliga rättigheter som vår kyrka inte kan förhålla sig neutral till.

Några kyrkliga samfälligheters beslut att inte ge budgetmedel till vissa missionsorganisationer handlar inte om att minska den andliga och materiella hjälp som missionen ger människor i utlandet, utan om att kanalisera hjälpen via andra missionsorganisationer.

Jag har i rörelsen Kom alla hört till dem som ansett det oklokt att använda ekonomisk påtryckning som medel att förändra inställningen till kvinnliga präster och homosexuella. Ju mer jag ser av argumenten mot omdisponeringen av missionsmedlen, desto mer övertygad blir jag om att jag har haft fel.

ULF SÄRS, Helsingfors

BETRÄKTELSEN: ANNAN ÅSIKT

Gud dog inte på korset!

Jag måste bestämt opponera mig mot en felaktighet som ingick i betraktelsen i KP:s påsknummer 13–14. Monika Heikel-Nyberg skriver: ”Ingenting kan vara mer motsägelsefullt: en gud som lider och dör...” Det stämmer inte eftersom bibeln tydligt lär oss, att ”Gud inte kan dö”. Gud behövde inte heller dö för våra synder, utan det gjorde människan Jesus i syndares (människors ställe) eftersom människorna har syndat, inte gudarna. Läs gärna 1 Tim 2:4. ”En är medlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus.” Hebreerbrevet lär även att då barnen är av kött och blod måste han på samma sätt bli människa. (Hebr. 2:14.)

Däremot var Gud i Kristus och försonade världen med sig själv (2 Kor 5:19, äldre övers. 1917). När Guds son vandrade på jorden och grät vid Lasaros grav, sov utmat-

tad i lärjungarnas båt, plågades av hunger och törst och slutligen dog på korset – då var det människan Jesus, inte Gud, som led allt detta.

”Hans kropp dödades, men han gjordes levande i anden, och kunde stiga ner och predika för andarna i deras fångelse” (1 Petr 3:18–19). En annan förstlingsfrukt torde ju då rövaren på korset vid Jesu sida ha varit, eftersom Herren säger till honom: ”Sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset.” Sedan uppväckes Kristus från de döda genom Faderns härlighet berättar Rom. 6:4 och ”vi” ska leva i ett nytt liv med honom.

Rätta mig gärna om jag har fel eller gått vilse.

Med vänliga hälsningar

HELGE EKMAN
Borgå

PÅSK LÄSUPPLEVELSE

Vandra med oss

Tack för påsktidningen och speciellt för ”Vandra med oss!” Jag har i tidiga morgontimmar vandrat med er och blivit gripen av er aktualisering av den kända påskberättelsen. På nytt har jag sett och förstätt vad påsken innebar för ett par tu-

sen år sedan, men också hur vi alla mer eller mindre har varit med om liknande tillfällen med gemenskap och nattvard, upplevt svek, skam eller övergivenhet. Hur mycket vi än velat det goda har det inte blivit så. Ni gör en kort och klar di-

agnos: människa. Sådana är vi människor. Men i mörkret låter han sig finnas. När något man hade dött för tar slut upplever vi verklig tomhet. Var detta allt? Nej, det var inte allt. Det slutar med att ”Glädjen fyller mig som en stadig luftström”.

Jag vill uppmäna de Kyrkpressens läsare som ännu inte läst sidorna 8–11 i påsknumret att göra det nu eller ta med KP nr 14–15 på er semester! Låt bilder och text beröra er!

GUNVOR SKOGMAN

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

ARBETE LOJALITET

”Delas det om femtio år alls ut några förtjänsttecken för lång och trogen tjänst? Är trotjänaren helt enkelt en utrotningshotad art?”

Katarina von Numers Ekman i Västra Nyland

Hugo och Maria Winbergs stiftelse upprätthåller servicehusboende på Tunaberg och vårdhemmet Tunaro för svenska pensionärer. Vi behöver dina frivilliga insatser, kontakta Mona Sandberg, 050-520 2700. Handikappvänlig 3 rummare ledig nu. Vi tar också gärna emot gåvor och testamenten, kontakta Ken Thilman 040-5568 312.

Våga gå över gränsen

Unga och äldre personer har olika livserfarenheter. Det behöver inte skilja oss åt, utan kan tvärtom förena.

TEXT OCH FOTO:
ANDREAS ANDERSSON

Aktivt åldrande och solidaritet över generationsgränserna är temat för Europaåret 2012. Det uppmärksammas bland annat med ett värdecafé. Ordföranden för Finlands Svenska Skolungdomsförbund (FSS) **Ida Kreutzman** är en av de inbjudna.

Vad är värdecafé för något?

– Det är dialog om teman som berör respekt och generationsöverskridande. Ett temaår kan lätt bli en abstrakt tanke, så det är bra att det görs något så konkret.

Vad ska du göra på caféet?

– Jag ska inleda tillsammans med biskopinnan **Maria Björkgren-Vikström** och författaren **Claes Andersson**. Vi kommer från olika sammanhang och har gjort olika saker i våra liv, och de andra har levt längre än jag, så vi har säkert lite olika syn på en del saker. Men fastän vi har olika utgångspunkter kan vi komma överens. Jag tror det är idén med hela caféet.

– Eftersom diskussionen handlar om att gå över generationsgränserna är det viktigt att unga personer är med. Jag har både personligen och genom FSS förespråkade respekt och jämlikhet, så det passar bra för mig att delta. Men jag är inte speciell på något sätt, därför kan jag representera de unga.

Varför behövs kontakt mellan olika generationer?

– Samhället är allas men det blir ändå ofta så att vissa grupper har det bättre än andra, och det är inte jämlikt. Därför är det viktigt att man för dialog mellan olika grupper i samhället. Jag tror att det finns många fördomar mellan gamla och unga som beror på att vi har vuxit upp i olika tider och har fått olika färdkost med oss. Till exempel har jag vuxit upp med datorer, medan äldre personer kan tycka att det är skrämmande. Vi har mycket att ge varandra, en som har levat längre har upplevt mera och kan ge en ung människa mycket.

Som vad då?

– I en del skolor finns det en skolfarfar eller -farmor. De finns nära eleverna och ger trygghet i skolan. Men jag tror också att det ger mycket när äldre berättar om hur det var förr i tiden, till exempel att man måste bära in vatten. Och så kan de lära ut livsknep som att virka eller hur man hittar kärleken. Unga kan i sin tur ge gamla av sin livsglädje och naivitet, man har en annan slags iver när man är ung.

– Det handlar också mycket om att bara vara i samma rum och umgås för att komma över fördomar. Jag har vänner som inte tycker om äldre människor, de saknar förståelse för dem för att de inte har umgåtts tillräckligt mycket med äldre.

IDA KREUTZMAN tycker att det är viktigt med dialog mellan olika grupper i samhället. Alla har fått färdkost som de kan dela med sig av.

Solidaritet över generationsgränserna är temat för Europaåret. Vad betyder solidaritet för dig?

– Det är ett stort ord, det betyder mycket. För mig handlar det om att ha respekt för varandra och vara på samma plan fastän man har olika utgångspunkt. Solidaritet handlar om personlig respekt, den måste komma från dig själv.

Vad kan respekt betyda i praktiken?

– Det är god sed att unga stiger upp och ger plats åt äldre i en full buss. Men jag

tycker att äldre personer också behöver ha respekt, det handlar mer om behovet att få sitta i bussen än om ålder. En ung person kan också fråga av en äldre om han eller hon kan få sitta, ifall den yngre personen har svårt att stå.

Vilka former av respekt borde vi se mer av?

– Jag tycker att respekt människor emellan är det viktigaste, det är kopplat till all jämlikhet. Man behöver inte acceptera allting, men man kan respektera människan.

VÄRDECAFÉ

- **Forum där** ungdomar och seniorer kan dela tankar och erfarenheter.
- **Deltagarna** i caféet är personligen inbjudna för att skapa balans mellan andelen yngre och äldre medverkande.
- **Ordnas** i april av Svenska studiecentralen, Svenska Pensionärsförbundet och Forsamlingsförbundets kulturdelegation.